

UJ KELET

MAKOVKIVÜLI NAPILAP

מזרח חדש (אורי קרט)
 עתון יומי כחמי מבלגני לשמה הוותיקה
 העורך: ד"ר א. מרמון האחרון: דוד שני
 המו"ל: מורה חדש בע"מ, תיא. רח. תנ"ב 11.
 שנה כ"א.
 K.L.T. 477075
 פועל-מנכ"ס: Dr. MARTON ERNO.
 A szerkesztésért és kiadásért felelős:
 SCHOEN DEZSŐ. - Kiadó: Mizrách
 Csoport (td., Tel-Aviv, Rechov Hanegev
 (vagy Schlesinger) 11. sz. Telefon: 21677.

NASSZER TELJES KUDARCOT VALLOTT AZ ARAB LIGA ÜLÉSÉN

Beirut. (IFP, UPI, STA).
 - Az Arab Liga politikai bizottságának ülése, amelyet az EAK és Irak közötti közvetítésre hívtak össze, eddig nem jutott túl a napirendi vitán és minden jel szerint legjobban esetben közvetítő bizottság felállítását fogja el-

határozni. Az iraki sajtó azonban már előre jelzi, hogy a bagdadi kormány nem hajlandó együttműködni ilyen bizottsággal.

A Liga tíz tagja közül csupán hat képviselteti magát az ülésen, mivel Irák, Jordánia, Tunisz és Líbia nem küldték el megbízottjaikat. Az Egyiptomot képviselő Farid Zein Eddin kíséreltetett, hogy antikommunista frontot hozzon létre és a pénteki ülésen hosszas előadást tartott a kommunista iraki uralomrajutásának veszélyeiről.

A bizottság azonban megvonja tőle a propaganda-lehetőséget és elvetette az egyiptomi megbízott javaslatát, hogy az ülések nyilvánosak legyenek.

Az ezután következő zárt tárgyaláson több résztvevő aggályait fejezte ki a kommunista behatolás felett, de semmi hajlandóságot sem mutatott arra, hogy Nasserben lássa az arab világ megmentőjét. Marokkó, amely miniszterelnököt küldte a tárgyalásra, kevésbé barátságos magatartást tanúsított Egyiptommal szemben, sőt egyes nyugati források szerint Nasser ellenes frontot akar létesíteni. Szaudia magatartása is hüvös, Libanon és Szudán teljes semlegességüket hangsúlyozták.

Segélynyújtási tárgyalásokba kezdett Amerika Nasszerrel

Nagy amerikai gabonaszállítmányok vannak útban Egyiptom felé - Kiéleződik a propagandaháború Moszkva és Kairó között

Kairó, (Reuter, IFP, UPI, STA). - Ugyanazon időben, amikor Eisenhower elnök Gettysburgban, az Atlantif szövetség tagjaihoz intézett üzenetében a müncheni szellem veszélyeire és az engedékenység politikájának következményeire figyelmeztetett, Kairóban Raymond Hare amerikai nagykövet felkereste Abdul Nasszert, akivel jól ismert körök szerint az amerikai segély felújításáról és a két ország közötti szorosabb kapcsolatok helyreállításáról tárgyalt.

Míg az amerikaiak hallgatásba burkolóztak, kairói diplomáciai körök azt közöl-

ték, hogy Amerika felújítja az Egyiptom technikai segélyét, amelyet 1956-ban a Szuezi-csatorna kisajátítása nyomán szüntettek be. Már a közeljövőben amerikai szakértők érkeznek Egyiptomba. Nagy amerikai gabonaszállítmányok már útban vannak Egyiptom felé, miután néhány hét előtt közölték, hogy Amerika újból szállít Egyiptomnak terményfeleslegeket, amelyeknek ellenértékét Egyiptom kedvező feltételek mellett részletekben és egyiptomi valutában fizeti meg.

Ezenkívül tárgyalások

folynak további 200 ezer tonna gabona szállításáról és Washingtonban minden jel szerint hajlandók arra, hogy teljesítsék Egyiptomnak ezt a kérését is.

Politikai megfigyelők nem tartják kizártnak, hogy az Izraelnek szánt készpénzsegély megszünetésének néhány nappal ezelőtt történt bejelentése arra szolgál, hogy kedvező légkört teremtsen Hare nagy követ és a kairói diktátor tárgyalásai számára.

Ezzel párhuzamosan tovább folyik Kairó kampánya a kommunizmus ellen és az Achbár El Jom című hetilap tegnapi cikkében élesen támadta Nikita Chruscsevet. A lap leközölte Nikita Chruscsevnek a 20-ik pártkongresszuson tartott híres beszédének azon részét, amelyben Sztálint támadta. Ezt az egyiptomi

sajtó Moszkvára való tekintettel eddig elhallgatta. Most az Achbár El Jom azt a megjegyzést fűzi a beszédhez, hogy Sztálin módjára Chruscsev is sorra likvidálta 'ársait az orosz vezetőségben és végül egyedül maradt az élen. A lap egyben azzal vádolja a Szovjetuniót, hogy

kommunista bázisokat akar létesíteni a Közelkeleten, amint a nyugati imperialisták is közkeletű bázisokat állítottak fel.

A moszkvai rádió viszont tagadul Nasszert támadta, tagnap azon kijelentésért, hogy a Szovjetunió a szuezi

válság idején magárahagyta Egyiptomot. A moszkvai rádió arab kommentátora erre így válaszolt: „Abdul Nasszer sem tudja letagadni azt a tényt, hogy a békeszerető országok élükön (Folytatás a 8-ik oldalon.)

Mai számunk

8 oldal

Regényfolytatás Keresztretjtvény

100 ezer kínai katonát küldtek Tibebe

A Dalai Láma politikai menedékjogot kapott Indiában

New-Delhi, (UPI, IFP). - Pandit Nehru miniszterelnök pénteken a képviselők hatalmas tapsa közepette bejelentette a parlamentben, hogy a Dalai Láma megérkezett Indiába és a kormány politikai menedékjogot adott neki. A tibetiek főpapja már kedden lépte át az indiai határt az Asszam tartományban, 80 kiserővel együtt, de ezt titokban tartották, amíg váratlanul Peking is közölte a Dalai Láma „szökésének” híreit. Attól tartanak, hogy ezt ké-

mek hozták a kínaiak tudomására.

Indiai kormánykörök kijelentették, hogy India nem engedi meg a Dalai Lámának, hogy Amerikába utazzon, bár ottelő bátyja közölte, hogy a főpap érkezését várja. Ez az utazás még bonyolultabbá tenné India amugyis kényes helyzetét - mondják New-Delhiben.

Kína további 100 ezer katonát indított Tibebe, hogy leverje a lázadást. Az ország központjában még mindig folynak a harcok és

tegnap jelentették, hogy Lhasza külvárosában is kiújult a küzdelem.

A tibeti kormány most kiadott nyilatkozatában azzal vádolja Kínát, hogy kirabolta és rabszolgaságba hajította az országot. A nyilatkozatból első ízben derül ki, hogy a Dalai Láma sohasem írta alá az állítólagos tibet-kínai egyezményt, amely Peking szerint elismerte Kína fennhatóságát. „A tibeti kormány pecsétje ezen az egyezményen hamisítva van” - hangsúlyozta a nyilatkozat.

„Taktikai nézeteltérések” a NATO-hatalmak között

Végetért az Atlanti Szövetség jubileumi konferenciája

Washington, (IFP, UPI, Reuter). - Az Atlanti Szövetség tanácsa tízéves jubiléumának befejeztével közölte, hogy nagyvonalakban jóváhagyta a három nagyhatalom és Nyugat-Németország javaslatait, amelyek a május 11-én Genfben megnyíló külügyminiszeri konferencia elé kerülnek. Együttel bejelentették, hogy

a három nagyhatalom és Németország külügyminiszterei április 29-én megégyeszer találkoznak a kelet-nyugati tárgyalások előkészítésére. A Tanács ülése a teljes egység hangoztatásával végeződött és egyben leszögezte, hogy ma is fennállnak azok az okok, amelyek tíz év előtt az Atlanti Szövetség megalakításához vezettek.

Beavatott körök szerint azonban taktikai kérdésben még mindig nézeteltérések állnak fenn egyrészt Németország és Franciaország, másrészt Amerika között, és ezért kerül sor április végén újabb előkészítő konferenciára.

Eisenhower elnök tegnap Gettysburgban tartott beszédében kijelentette, hogy a Nyugat megtanulta a müncheni leckét és arra figyelmeztetett, hogy minden engedékenység a Szovjetunióval szemben Berlin kérdésében, súlyos veszélyt jelent. A Nyugat fenntartja a csúcskonferencia lehetőségét, mert az érszak uralma helyett a törvény uralmát és a haretér helyett a tárgyalásostalt kívánja.

Elisabeth belga királyné hazautazott

Unnepélyes búcsú a tudói repülőtéren

Elisabeth belga anyakirályné pénteken délután 3 órakor egyhetes izraeli tartózkodás után, kíséretével együtt elhagyta az országot. A királyné búcsuztatásánál megjelent a repülőtéren az államelnöki pár, Vera Weizmann asszony, Dávid Ben Gurion miniszterelnök és felesége, Golda Meír külügyminiszter, Chajim Lászkov vezérkari főnök, a belga nagykövet, Izrael belgiumi nagykövete és számos más közéleti személyiség.

Pontban fél 3-kor érkeztek a repülőtérré, az államelnöki pár, Vera Weizmann asszony, Ben Gurion miniszterelnök és felesége és Golda Meír külügyminiszter, akiket a repülőtéren épületének erkélyein felsorakozott község felkes tapssal köszöntött. A királyné és kíséretének motorkerékpáros rendőrök által kísért gépkocsisora 2 óra 37 perckor jelent meg a repülőtéren. A királynét az államelnök fogadta, majd kezét fogott a vezető személyiségekkel. A feljárt 2 óra 40 perckor eltávolították a géptől és a királyné kezeivel intogtva, a repülőgép nyitott ajtajában maradt néhány

percig. A gép pontban három órakor a jelenlévők éljenzése és tapsa közepette emelkedett fel a repülőter talajáról. A királyné tegnap vsszárkezett Brüsszelbe.

חברת החשמל לארץ ישראל בע"מ THE PALESTINE ELECTRIC CORPORATION LTD.

KÖZLEMÉNY A FOGYASZTÓK SZÁMÁRA

Az éjszakai vízmelegítés díjszabásának leszállítása

A hatóságok hozzájárulásával megkezdjük az éjjel történő vízmelegítés árának leszállítását az árammértékek 1959 április 26-án kezdődő leolvasása alapján, az alábbi új díjszabás szerint:

- **Vízmelegítés lakásokban**
 Az első 70 kilowatt óráért havonta (a négy főtől hónapban) **48 pruta (60 helyett) kilowattóránként**
 Az első 50 kilowatt óráért havonta (a nyolc nyári hónapban) **48 pruta (70 helyett) kilowattóránként**
- **Vízmelegítés üzlet-helyiségekben** **48 pruta (56 helyett) kilowattóránként**

Megjegyzés: A fenti árak magukban foglalják az üzemanyag drágasági pótlékát is.

JERUZSALEMI KÖRZET

A fenti díjszabások vonatkoznak a Chevrát Háchásmál v'Séruť Háciburi l'Jerusolájim B. M. (Jeruzsálemi Villanytársaság és Közszolgáltatási R.-T.) ellátási körzetére is.

nitónője jelenlétében mentdott el egy civilruhás rendőrőrmesternek.

A megrázó vallomás a következő:

- Reggel felébredtem és láttam, hogy Jigál bátyám fején vér van. El akartam mondani ezt imának, aki a másik szobában aludt, de láttam, hogy Ába is az ágyon fekszik, neki is vér van a fején és revolver van a kezében. Ima fején is vér volt. Átmentem a másik szobába a nővéreimhez és láttam, hogy az ő fejükön is vér van. Felöltöztem, vettem a táskát és kimentem az utcára. Nem tudtam hány óra és vártam, amíg megláttam egy kisfiút, aki iskolába megy. Hozzá csatlakoztam. A tanítás végén a tanítónőhöz mentem és megmondtam neki, hogy mit láttam és hogy nem reggeliztem.

Még nem világos, hogy mi lesz a kis Juvál sorsa, akit egyelőre Messer helyi tanítónő vett magához. A rendőrség jelentése szerint, sikerült felkutatni a család egyik rokonát, aki az Egyesült Államokban él.

Helyszíni tudósításunkat lapunk második oldalán közöljük.

• Cipruson Makar'ov érsek azt javasolta a kormányzónak, hogy újból engedélyezze a kommunista párt működését és közölte, hogy kommunistákat is bevezessenek a felállítandó tanácsadó-bizottságba.

Örök rejtély marad a Götzler-család tragédiája

Jehuda Götzlert sosem látták mosolyogni...

Látogatás Nővé Mágénban, a borzalmas családirtás színhelyén

— KIKÜLDÖTT MUNKATÁRSUNKTÓL —

A herzlai országúton, Rámát Hásáron előtt keskeny mellékút vezet Nővé Mágénba, a hadsereg egyik sikunegyedébe. A bejáratnál lévő hirdetőtáblán a tarka moziplakátok és pártgyűlésekre hívó hirdetések között két nagy fekete keretű falragasz: „Rámát Hásáron községi tanácsa és Nővé Mágén sikunbirtosága gyászolja a Götzler családot 6 tagját, akiket április 4-én, vasárnap délután 4 óra körül hevesen öltözött nyugalomra a ráamat-hásároni temetőben.”

A negyedik csendes, csaknem kihalt. Az utcának a zöldelő kertekben egy lélek sem látható. Nővé Mágén 180 családja vagy nincs itthon, vagy a szobákba húzódott, talán, hogy elkerülje a szomszédokkal való találkozást, a beszélgetést „arról a dolgról”. A lassan szitáló szombat délelőtti eső, a viaszgáz, szürke, komor ég csak fokozza a nyomasztó hatást.

AKI CSAK TEHETTE, ELUTAZOTT...

Rechov Házait 19. Földszintes, kétlakásos, csinos kis ház, mint a többi. Előtte zöldgyepes kert. A hátsó verandán kis gyermekszobával, az udvarban rózsaszínre festett hintaállvány. Gondosan ápolott veteményeskert. Az ajtó felől, a szobákba vezető folyosóra, az ablakok mögött a négy gyermek szobájának környékét szerdán még a négy Götzler gyerek vidám zsvivaja verte fel, — most néma. Itt, ebben a háromszobás lakásban játszódtak le az esztendőkre virradó éjjel a döbbenetes tragédia: Jehuda Götzler 43 éves hirdetői vállalkozó, volt aktív örnagy, kiskaliberű, zajtalan légszivattyúval agyonlőtte 42 éves feleségét, Chanát és három gyermekét: a 15 éves Juditot, a 12 éves Jait és a 9 éves Jigált, majd magával végzett. Csak a 7 és fél éves kis Juvának kegyelmezett meg (Hogy miért, örök titok marad).

A szomszédos lakások is kiürültek. — Igen, aki csak tehette, elutazott egy pár napra — jegyzi meg kísérem, Hilf Judá százados, aki Götzlerék től a harmadik házban lakik. A beszélgetés magyarul folyik. Hilf királyhercegi, felesége, Judit, nyiregyházi. A Hilf házaspár volt az utolsó, aki a feltűnően szép Judit Götzlert életben látta. A kislány az ő gyermekeikre vigyázott szerda éjjel.

GÖTZLER NYUGODT, ES SZIVÉLYES VOLT...

A Götzler kislányok közkedvelt babysitterek voltak a schunában — meséli Judit Hilf. Hozzánk általában a 12 éves Jael szokott jönni, de szerdán este Judit jelent meg helyette. A szülőkkel este 8 óra körül beszéltek. Götzler komoly, de szivélyes volt, mint általában. Különösebb idegesség nyomait nem fedeztük fel rajta.

Csökkén az együttműködés Jugoszlávia és a Szovjetunió között

Belgrad, (Reuter). — A Szovjetunió és Jugoszlávia közötti kulturális kapcsolatok keretét szűkebbre szabták, amikor most felújították a tavaly megkötött kultúregyezményt — közölte a jugoszláv kormány szóvivője. „A korlátozás a Szovjetunió kérésére történt” — mondta a szóvivő. Néhány hónap előtt közölték, hogy a kereskedelmi forgalom is lényegesen fog csökkenni az idén a múlt évvel szemben. A két ország közötti feszültség változatlanul fennáll, sőt Tito marsall távolkeleti látogatása óta még jobban kiéleződött.

Szóval Judit ájtott, mielőtt mi a moziba mentünk volna. Mondott nekünk, ha fáradt, feküdjön le, az ágyat is elkészítettük. Ő azonban elutasította: majd olvasni fog. Amikor fél 12-kor hazajöttünk, úgy találtuk, ahogy elváltunk tőle, a könyv fölé hagyta. Háromnegyed 12-kor hagyta el a házat, egyedül. Nem igaz tehát az az egyes lapokban elterjedt állítás, hogy Götzler érte jött. Nem tudjuk, honnan vették ezt — hangsúlyozzák Hilfék.

ELENK GYERMEKEI — ZÁRKÓZOTT SZÜLŐK

Három tulajdonság jellemezte a Götzler gyerekeket: szépek voltak, intelligensek és pajkosak. Ők állottak a „chevre” élén, mint a gyermektársadalom vezetői.

Maga a Götzler házaspár — a gyermekektől eltérően — visszavonult, zárkózott életet élt. Németországi eredetűek voltak, az asszony kereszténynek született. Rokonság, bizalmas barátai nem voltak. Kedvesen, szívesen fogadtak mindenkit, de „három lépés távolságot” mindenkor betartottak. Ennek ellenére kedvelték őket intelligenciájuk, segítőkészségük, európai világszemléletük miatt. Az ősz, mindig komoly Götzler, aki egy évvel ezelőttig a hadsereg pszichotechnikai intézetének egyik vizsgáztatója volt, jóval idősebbnek tűnt koránál. Felesége Chana grafikával foglalkozott és többek között a KKL-nek is tervezett plakátokat. Persze a négy gyermek eltartása nem kis összeget követelt. Es rajtuk kívül — hat héttel ezelőtt bekövetkezett haláláig — velük élt a nagymama, az asszony édesanyja is. (Jellemző egyébként

„FERJEM TULSAGOSAN NAGYVONALU”

Götzler, aki keveselte örnagyai fizetését, a hirdetőirodától várta sorsa jobbra fordulását, de alapvető hibát követett el: túl nagy stílus volt. Pényes irodahelyiséget rendezett be az Allenby utca 123 alatt (öt alkalmazottal), amelybe befektette nemcsak a hadseregtől kapott végkielégítését, de több helyről felvett kölcsönöket is. Egy alkalommal maga a felesége is panaszkolt egyik barátjának, hogy „ferjem tulsagosan nagyvonalu”

Az üzlet nem bírta el a hatalmas rezsit. Götzler újabb és újabb kölcsönöket vett fel. Már alig volt szomszéd

A PAJKOS GYERMEKEK MEGVALTOZNAK

Götzler az utóbbi negyedik évben teljesen összetört. Kerülte szomszédait, jobban mint a multban. Ha otthon volt, könyvei közé húzódott: pszichológiai szakmunkák, vagy klasszikusok olvasásával töltötte estét. De különös változás volt észlelhető a gyermekek is. Néhány hónap alatt valóságos megszelídültek, hirhadt pajkosaságuk, kedves szavak helyetteségük alábbhagyott. Nyilván az otthoni nyomasztól légtörte törte meg őket és nyomta rá bélyegét viselkedésükre. A szomszédok, akik hetekkel ezelőtt még örömmel nyugtázták ezt a jelenséget, ma lesütött szemmel sóhajtanak: — Istenem, bárcsak megmaradt volna olyan pajkosoknak.

EGY EMBER, AKIT NEM LÁTTAK MOSOLYOGNI

Még egy kis epizód: Judit Götzler tényleg sabbátra Givat Cháim kibucba volt hivatalos legjobb barátjához, Chaja Lachshoz. A két kislány együtt végezte iskolait, szomszédok is voltak. Lachsek egyébként szintén magyarajkuak. Chaja Givat Cháim gazdasági iskolájában folytatta tanulmányait, Judit a tel-avivi városi gimnáziumba került. De a barátság megmaradt. A vendégnek tehát pénteken kellett volna megérkeznie. Chaja, aki nem olvasott újságot, mit sem tudott a tragédiáról. Meglepődött tehát, amikor barátja helyett édesanyja, Lachs százados jelent

tünk, úgy találtuk, ahogy elváltunk tőle, a könyv fölé hagyta. Háromnegyed 12-kor hagyta el a házat, egyedül. Nem igaz tehát az az egyes lapokban elterjedt állítás, hogy Götzler érte jött. Nem tudjuk, honnan vették ezt — hangsúlyozzák Hilfék.

„ABA, UGYE NEM FOGSZ MEGÖLNI?”

A tragédia a felnőtteknél is megrendítőbb hatással volt a gyerekekre. Egyeseknél a legkomolyabb pszichikai megrázkodtatást váltotta ki. Egy 13 éves kislány például péntek este lefekvés előtt remegve ölelte át apját: „Aba, ugye te nem fogsz megölni bennünket?” Egy 8 éves kislány péntek délután nem mert hazamenni. — Félek — mondotta barátainak, — mostanában az apák megölik gyermekeiket.

CSALADI HAZ ELADÓ...

A kérdés csak az, ki fogja megvásárolni a lakást. Mert bizonyára még hosszú ideig telik el, amíg feledésbe merül ez a megrázó rémdráma, amíg akad valaki, aki beköltözik a falak közé, amelyek talán csak egyedül tudják a Götzler családot tragédiájának titkát.

Barkay Zeév

Edmond de Rothschild báró megvette Aga khán genfi villáját

Genf. (Reuter). — Megbízható hírek szerint Edmond de Rothschild báró, a híres zsidó bankárcsalád leggazdagabb tagja, 950 ezer svájci frankért megvásárolta az elhunyt Aga Khán villáját, amely a genfi tó partján áll. A tranzakció elvben már létrejött és csak a szerződés aláírása van hátra. Aga Khán három évvel ezelőtt 750 ezer frankért vette ezt a villát, de 1957-

ben bekövetkezett halála előtt csak néhány hónapig lakott benne. Végrendeletében két fiára, nem pedig unokájára, a jelenlegi Khánra hagyta ezt a villát, míg felesége kapta a bútorkat és a szőnyegeket.

Aga Khán övegye nem akarta eladni, hanem szeretne volna az ismaeliták zarándokhelyévé tenni a villát, a két fiu azonban ellenezte ezt és tárgyalásba kezdett Rothschild báróval.

közszégi tanácsa és a sikunbirtoság gondoskodik. A kislány ajkát — amióta csütörtök délelőtt elmesélte tanítónőnek, majd pedig az egyik civilrendőrnek a titkot — egy ép mondat sem hagyja el. Sokkot kapott. Csak nagy néha mond ilyesmit: Vér... vér volt a fejkön...

„ABA, UGYE NEM FOGSZ MEGÖLNI?”

A tragédia a felnőtteknél is megrendítőbb hatással volt a gyerekekre. Egyeseknél a legkomolyabb pszichikai megrázkodtatást váltotta ki. Egy 13 éves kislány például péntek este lefekvés előtt remegve ölelte át apját: „Aba, ugye te nem fogsz megölni bennünket?” Egy 8 éves kislány péntek délután nem mert hazamenni. — Félek — mondotta barátainak, — mostanában az apák megölik gyermekeiket.

CSALADI HAZ ELADÓ...

A kérdés csak az, ki fogja megvásárolni a lakást. Mert bizonyára még hosszú ideig telik el, amíg feledésbe merül ez a megrázó rémdráma, amíg akad valaki, aki beköltözik a falak közé, amelyek talán csak egyedül tudják a Götzler családot tragédiájának titkát.

Barkay Zeév

Edmond de Rothschild báró megvette Aga khán genfi villáját

Genf. (Reuter). — Megbízható hírek szerint Edmond de Rothschild báró, a híres zsidó bankárcsalád leggazdagabb tagja, 950 ezer svájci frankért megvásárolta az elhunyt Aga Khán villáját, amely a genfi tó partján áll. A tranzakció elvben már létrejött és csak a szerződés aláírása van hátra. Aga Khán három évvel ezelőtt 750 ezer frankért vette ezt a villát, de 1957-

ben bekövetkezett halála előtt csak néhány hónapig lakott benne. Végrendeletében két fiára, nem pedig unokájára, a jelenlegi Khánra hagyta ezt a villát, míg felesége kapta a bútorkat és a szőnyegeket.

Aga Khán övegye nem akarta eladni, hanem szeretne volna az ismaeliták zarándokhelyévé tenni a villát, a két fiu azonban ellenezte ezt és tárgyalásba kezdett Rothschild báróval.

Pészach Naharián

A szállodai egyesület által ajánlott üzemek:

- HOTEL BEHAR**
PENZIÓ
telefon: 920106
- EDEN**
PENZIÓ
magyar konyha
vezető: M. B. SCHWARZ
Telefon: 920146
- „ERNA” HOUSE**
telefon: 920170
- ESPLANADE**
PENZIÓ
JAKOB PETERSILIE
a strandon — tel. 920179
- FRANK**
PENZIÓ
telefon: 920278
- GAATON-GINATI**
KERT-SZÁLLODA
ELIEZER LEVY
telefon: 920011
- GALIL**
kávéház - bár - étterem
telefon: 920147
- GALÉ-JAM**
PENZIÓ
a strandon — Tel. 920087
- HORNIK**
PENZIÓ
Nordau-u. 3. - Tel. 920175
- HIRSCH**
PENZIÓ
כשר בהכשר חתירים
Telefon: 920035
- KARL LAUFER**
PENZIÓ
Telefon: 920130
- TUTTY LOEWY**
PENZIÓ - SZÁLLODA
Vezető: CHAJIM GROSE
Telefon: 920012
- NARCO**
PENZIÓ
Vezető: DAVID TUNE
Telefon: 920134
- POPPER**
PENZIÓ
most ismét teljes penzió
Vezető: E. SHELLEG
Telefon: 920033
- PENGUIN**
penzió - kávéház - étterem
Telefon: 920027
- ROSENBLATT**
PENZIÓ
Telefon: 920069
- HOUSE WEIDENBAUM**
Telefon: 920021
- YARDEN**
SZÁLLODA - PENZIÓ
Telefon: 920144
- CIÓN KÁVÉHÁZ**
Berényi Laci
szakszerű vezetés alatt.
Telefon: 920121.

Kérjük, ügyeljen új telefonszámainkra, amelyek automatikusan kapcsolnak.

Érdekes kérdések Moszkvában

Moszkva. (IFP). — A Szovjetunióval szemben elfoglalt új magatartása szovjet körökben azt a kérdést veti fel, helyesen teszi-e a Szovjetunió, ha továbbra is támogatást nyújt a kairói kormánynak, főként az asszuáni erőművegy felépítésében. Ez a probléma gyakran felmerült a szovjet tudományos társaság által rendezett magyarázó előadásokon, ahol a hallgatóság joga van kérdést intézni az előadóhoz. Eddig azonban egyetlen ilyen szónok sem volt hajlandó válaszolni a nyitott kérdésekre és homályos feleleteikben arra hivatkozott, hogy a Szovjetunió szerződéses kötelezettségeknek van alávetve, amelyekre azonban még senki nem kapott választ.

Japán kiállítás az Éked szalonban

Az Éked művészeti és irodalmi szalonban (Tel Aviv, Bár Kochba utca 29) néhány nappal ezelőtt japán képművészeti kiállítás nyitott meg az Izrael-Japán barátsági liga védnöksége alatt. A rendezőül érdekes kiállításra Jákob Pines jeruzsálemi festő 30 színes fametszetet készített magángyűjteményéből. A többi kiállított kép dr. J. Mossberg, az izraeli-japán barátsági liga elnöke, Benjámin Támuz újságíró, A. Dungi mérnök, valamint a Haifán augusztusban megnyitott japán művészeti pavilon tulajdonát képezi. A kiállított képek és metszetek a 17-19-ik században valók. Az érdekes fametszeteken, a tussal, vagy arany színben festett képeken kívül a tarlaton 18-19-ik századbeli könyveket is bemutatnak, a japán követség pedig, amely támogatásban részesíti a kiállítást, japán babákat, játékokat és iparművészeti tárgyakat bocsátott a kiállítás rendelkezésére. Dungi mérnök gyűjteményében kiemelkedő a fametszetekből készült 12 kötetes enciklopédia és négy könyv a japán fametszet-művészetéről. A könyvek érdekes kötései is említést érdemelnek. A kiállítást abból az alkalomból rendezik, hogy most jelent meg Itamar József-Kesznek, a szalon vezetője által héberre fordított japán verseskötetnek második kiadása.

IZRAELI OPERA

Vasárnap, ápr. 5. este 8.30

A DENEVER

ORION MOZI, TA.

Harmadik hét

A SVÉD LÁNY

Doris Kirchner, Walter Güller. Németül beszélő film

„ARMON DAVID”

mozi, T-1

Operabál

Vidám bécsi operett

Hans Moser, Theo Linggen, Sonja Ziemann

A TEL-AVIVI MOZIE

HETI MŰSORA

ELŐADÁSOK KEZDÉSE: 7.30, 9.15 ÉS 9.45

ALLENBY: Jacobovsky és az ezredes

ARMON DAVID: Operabál

CAFON: Nincs idő a sirásra

CHEN: A tanár kedvence

GAT: A hét hold asszonya

EDEN: Szerelmes levél

ESZTER: Gigi

HOD: A kétféle tükör

MAXIM: Waterloo bridge

MIGDALOR: Seven thunders

MUGRABI: Gideon a Scotland Yard

OPHIR: Maracaibo

ORION: A svéd lány

PEER: A nagy szerelmi matador

SEROT: This angry ace

TAMAR: A nagy lék út

TEL-AVIV: A nagybátyám

THELET: Mikor utoljára láttam Párizst

YARON: A szerelmes alagút

ZAMIR: Parancs gyilkosságra

ZAMIR: Parancs gyilkosságra

ZAMIR: Parancs gyilkosságra

ZAMIR: Parancs gyilkosságra

ZAMIR: Parancs gyilkosságra

ZAMIR: Parancs gyilkosságra

ZAMIR: Parancs gyilkosságra

Emlék

Hány görbőgyű repülőgépet repült Londoni piac kétmotoros kétoperált amellyel a szegélvel látott Izraelbe. Szerda reggel nek — mese hogy a hégyok, mire tatta, hogy ismerősünk zittel. Délke és Párison. keresztl Luddra. H segítte-e a tésében? I ban, hogy minden for Nem titok van nincs a nő, akin it volna már de persze a bad emleget orvosi etika Annál sz dr. Banks ról. „Alap mondja — egyszerű: (4000 angol pet, leteszi és már ne nagyvilágná fág bármely szállhat, ar előzetes el kéri. Per és Isten vé dautl néhan előtt Görög tévedtünk gúls egy n szállalomb „nyakába.” Dr. Bank több alkalmat Bagdad el, amíg ták barátó miniszterel feje, nagy volt, aki nek sem A máso elatt a „Fő gép-anya főorvosa. ban a híre mely Máltá dult. Hatv el Angliáb zett meg. sülyesztett járók. Nél ze tőlünk „Eagle” re négy torp kilenc per el. 1250 fő 250-et me ből. Emlék nyal álló hidján, hozzánk s vizesen, az „Eagle” tiszt szalu képtt a nagy olaj amely egyetlen moruan nem! Ké sülyedt is — Igen, dr. Banks élt akkor Barát Az őre soffort, ho pillanatra ből, letép egy virág csomagolt visszaültünk továt „Igenis, t szolta a s A tanár s irodalon s flora o lenlegi fo kus. Állás lament el ta: Izrael ramentum lelkes és csak költő „Senor” parla Drága E szeretn minden p és látná, hit, az in

CIPRUS

a zsidó történelemben

Írta: Dr. Bató Jomtov

A bábák már jórészt meg-
egyeztek Londonban és most
már csak az van hátra, hogy
megszülessék a gyerek: a vil-
lág legifjabb állama, Ciprus.
Nem tudom, hogy nekünk,
akik busongós hangon szok-
tuk énekelni azt a dalt, mely
szerint a mi országunk pi-
rinóy (erec ketántonet), vi-
gaszt jelent-e, hogy szom-
szédunk, az új köztársaság
területét tekintve még a fe-
lknél is kisebb. Izrael állama
20.594, Ciprus pedig csak
9.282 négyzetkilométer terje-
delmü. (Igaz persze, hogy a
mi területünkben kerek 12
ezer négyzetkilométer esik
a Negevre, ennek ellenében
Ciprusnak, amely különben
széles tájakban és termé-
szeti kincsekben bővelkedik,
elég sok kopár, sziklás hegy-
sége van.)

Mennyi vér és könny folyt
Ciprus szigetén a második
világháború befejezése óta
az angolok elleni küzdelem-
ben! Bizonyos, hogy ebben
a harcban ösztönzést merít-
tettek a szomszédos Izrael
példájából is, ami nagyban
hozzájárult a két ország kö-
zött fennálló barátságos vi-
szony fejlődéséhez.

Bennünket zsidókat a szig-
et nemcsak Izrael államá-
hoz való közelsége miatt ér-
dekel — Haifától alig 200
kilométernyi távolságra feks-
zik — hanem azért is, mi-
vel ősidők óta összekaposo-
dott országunk és népünk
történetével. A Tóra első
könyvében (10. fejezet, 4.
vers) a nepek eredetnek
táblázatában és a "nach hat
más helyen fordul elő a "Ki-
tim" név, amely alatt két-
százötven Ciprus értendő és
amely valószínűleg a szigete-
n lévő ősrégi Kitim váro-
sának elnevezéséből származik.

A zsidók nagyon korán
telepedtek le a szigeten, va-
lőszínűleg Salomon király
és utódai tengerhajózási ér-
dekeinek a képviselőiben.
Modern kifejezéssel élve, ha-
józási ügykörök voltak.
Tudjuk például, hogy az első
jeruzsálemi templom építé-
si anyagiainak beszerzésé-
re kiküldött izraeliták egy
része Mírdjában telepe-
dett meg és később Jeremi-
ás próféta idejében a főr-
ök országában már nagy
kolóniát alkottak. Így lehe-
tett Ciprusban is. A Mak-
kabeusok első és második
könyvében már ciprusi zsi-
dókról van szó és a közön-
séges időszámítás 40. évé-
ben Agrippa zsidó király
Caligula római császárhoz
írt levelében kiemeli a cip-
rusi zsidók nagy számát.

Érdekes különben Erec
Jisraél és Ciprus kaposo-
latára még az is, hogy a
jeruzsálemi Szentélyben az
áldozati tönnyen előállításá-
hoz, többek között ciprusi
bort (jajin kátriszin) is
használtak.

De a békés idillikus vi-
szonynak véget vetett a
zsidó-romai háború. Hogy
mit jelentett a római birod-
alom részére a közönséges
időszámítás 68. évében az
Erec Jisraélben kitört fel-
kelés, azt csak akkor tud-
juk megérteni, ha számba
vesszük az akkor hatalmá-
nak tetőpontján álló Rómá-
nak nagyratörő haditerveit.
Amikor ugyanis őseink
fegyvert ragadtak a zsar-
nok római elnyomó ellen,
éppen akkor készült el Né-
ro császár terveivel, a-
melyek célja az egész világ
meghódítása volt. Képzelve
tehát mennyire felbőszít-
tette Róma urait, amikor
lázasukkal ennek a vágy-
álomnak megvalósítását a
legnagyobb mértékben ve-
szélyeztetették. Így a törv-
resztvitelét elhalasztották
a zsidó felkelés leveréséig
és ennek érdekében min-
denáron Júdeába vezé-
nyelték legióikat, így pél-
dál a Vindobonában (a
ma Bécsben) állomásozó
12-ik legiót is.

A háború azonban a zsi-
dók hősiessége folytán négy
esztendőig húzódott el és
csak azután sikerült a nagy
római világbirodalomnak a
kis Júdeá erejét megtörnie.
Mikor aztán Róma kihever-
te a judeai háborúk vesz-
teségeit és fáradságait — a
becsvágyó Trajanus császár
alatt ismét felkészült, hogy
Nero tervét megvalósítsa,
akkor meg az Erec Jisraél
szomszédoságában élő nagy
zsidó tömegek az észak-
afrikai Cyrenaicától Ciprus-
ig — lázadtak fel Róma el-
len. A zsidó anyaország le-
igázása, a jeruzsálemi Szent-
ély elpusztítása és az ereci
zsidók körében végbetűt
kegyetlen tömegmészárlás
és fogságba hurcolás híre
ugyanis a Földközi tenger
partjain élő zsidókat ret-
tentő izgalomba hozta. Egy
akkori történetíró képletes
leírása szerint a „Paleszti-
nában meggyilkoltak vére
patakokban hömpölygött
Ciprusig.”

Ököbészorított kézzel vártak és készültek fel a harcra.
Mikor azután kibontot-
ták a zendülés zászlaját,
olyan erők voltak, hogy
ezen országok jórésze zsidó
uralom alá került. Dio Cas-
sius, római történetíró azt
meséli, hogy a ciprusi fel-
kelés során 115-től 117-ig a
zsidók 240 ezer ottani görög-
göt koncoltak fel, ami bi-
zonyára fantasztikus túlzás.
Tény azonban, hogy a zsi-
dógyűlölő görögöket meg-
támadták és többek között
a sziget akkori fővárosát,
Salamist is elfoglalták. A
felbőszült római szenátus,
mely joggal félt attól, hogy a
győzedelmes zsidók elvágva
és Ázsiában állomásozó ró-
mai hadsereg kapcsolatát az
olasz anyaországgal,
Martius Turbo parancsnok-
sága alatt rendkívül erős
haderőt küldött a lázadás
leverésére, aminek sikere
után a szigeten élő zsidókat
kiirtották. Némely modern
történetíró úgy vél, hogy
számos ciprusi zsidó átme-
nőtt az akkor a szigetre
intenzív propaganda kisé-
retében behatoló kereszt-
tényész köntöse mögé rejtő-
zött, hogy életét megment-
hesse és omenekülhessen.

A rómaiak a zsidóirtással
nem elégedtek meg, hanem
törvényen kívül helyezték
őket és örök időkre megtil-
tották letelepedésüket a
szigeten.
Örök időkre? Három szá-
zaddal később már megint
hallunk egy ciprusi zsidó-
gócáról, 610-ben pedig a
harcos természetű ciprusi
zsidók újból annyira meger-
ősödnek, hogy Heraclius
alatt résztvettek a sziget-
lőknek a görögök ellen irá-
nyuló felkelésében. Azután
elcsendesedik minden, míg
a XII. században tudalaj
Benjámin spanyol-zsidó vi-
lágutazó Ciprust megláto-
gatva, utelírásában jelenti,
hogy a szigeten néhány zsi-
dó közösséget talált. Ugyan-
akkor délolaszországi zsi-
dók Ciprusba küldték ügy-
nökeiket segítségnyújtá-
sra. A XV. század végén
pedig, amikor a zsidókat ki-
űzték Délolaszországból,
néhányan közülük Ciprusban
telepedtek le. Rabbi Mose
Basola, az ismert anconal
rabbi, a XVI. század elején
meglátogatta a szigetet és
Famagustában egy szicíliai
kis zsidó közösséget talált.

Néhány évtizeddel később
olyan esemény rázkódtatta
meg a sziget békéjét, amely-
ből egészen a legújabb kor-
rig nem tudott felépülni.
Ciprus akkor ugyanis ve-
lencei uralom alá került és
ezzel megkezdődött a sziget
hanyatlása. Ez az esemény
azonban egy zsidó diploma-
ta politikájának követke-
ménye volt. Ugy történt a
dolog, hogy Don Jozsef Ná-
szli, akit Szulejmán szultán
Naxos hercegevé nevezett
ki és aki a XVI. század kö-
zépén elsőnek kísérelte
meg, hogy Erec Jisraélben
felállítsa a zsidó államot, a
Fényes Portán a Velencei-
ellenes párt vezére volt.
Mint ilyen rávette a szul-
tánt hogy üzenjen hadat az
adriai köztársaságnak és
ostromolja meg Ciprus szig-
etét. Ellenfelei — valószí-
nűleg nem ok nélkül — az-
zal vádolták a becsvágyó
Nászli, hogy csak azért
akarja elfoglalni a szig-
etet, mivel Ciprus királyá-
vá ohajtja koronáztni ma-
gát. Ugy látszik, hogy a
szultántól e tekintetben íg-
retet is kapott. A törökök
1571-ben el is foglalták a
szigetet, de ez annyira felbő-
szítette az európai kereszt-
tény államokat, hogy egy-
résziük „szent szövetségbe”
tömörült és a görögországi
Lepantónál teljesen meg-
semmisítették a török hajó-
hadat. Ezzel véget ért Don
Jozsef Nászli politikai kar-
rierje.

Háromszáz évvel később,
1878-ban a berlini kongressz-
uson egy másik zsidó diplo-
mata, D'Israeli, elérte azt,
hogy Ciprust elvették a törö-
köktől és az angol impé-
riumhoz csatolták. Kevésbé
tudott tény, hogy tulajdon-
képpen Anglia volt az első
európai állam, amelyik Cip-
rust elfoglalta, és pedig
Oroszlánszívű Richárd an-
gol király hódította meg
egy keresztvadászjárat al-
kalmával 1191-ben. Ilyen-
képpen Anglia most meg-
szószor veszté a szigetet.
Bármennyire összességü-
ről is a ciprusi zsidók
száma, a sziget, mint Erec
Jisraél kapuja a legutolsó
időig megtartotta jelentő-
ségét. Tudott dolog, hogy a
török uralom már a múlt
század nyolcvanas éveit, kü-
lönösen pedig a cionista
világmozgalom megindítása
óta igyekezett akadályokat
gördíteni a zsidóknak Erec
Jisraélba való bevándorlá-
sá elé. Voltak tehát számo-
san olyanok, akik Ciprus
szigetén igyekeztek letele-
pedni, azzal a céllal, hogy
később majd Erecbe men-
nek át. Így már 1883-ban
néhány orosz-zsidó család
Oridesben és két évvel ké-
sőbb román zsidók a szig-
et más helyén igyekeztek
gyökeret verni. Ilyen irá-
nyú kísérleteket tett a báró
Hirsch alapította Jewish
Colonisation Association
(ICA) nevű telepítési szer-
vezet 1897-ben, majd Davis
Trietsch cionista gazdasági
politikus 1900-ban, de hiábá-
n, a zsidó telepések nem
maradtak meg a földön.
Mindenek ellenére az ICA,
amelynek akkor még ki-
mondottan cionistaellenes
irányzata volt, folytatta fá-
radozását különösen az új-
dózott román zsidók letele-
pítése érdekében egészen
1902-ig. A második világhá-
ború kitörése előtt összesen
24 zsidó család tengerözött a
szigeten három kis földmü-
velési telepítésen. Ezek a
mosávok: Margo, Chol-
machki és Kuklin már ak-
kor át akartak menni Erec-
be.

A második világháború
során Ciprusnak szomorú,
azonban igen jelentős szem-
rep jutott osztályrészül
Erec Jisraél történetében.
Amikor megindult az ille-
gális alijja, az úgynevezett
„alijja bét”, az angolok
igyekeztek ezeket a transz-
portokat elfogni. És ha ezen
embervadászat során siker-
ült nekik a szegény olékat
szívük vágyának elérté-
se előtt az ország partjain fog-
lyul ejteni, elvitték őket
Ciprusra, ahol német min-
tára koncentrációs táborba
kerülték. Innen csak a so-
vány ereci kvóta alapján
szabadulhattak ki egy-egy

Az indiai lakosság politi-
kai ellenzékeségét úgy éli ki,
hogy igyekeznek a vasúton
potyautasként utazni és szin-
tén sportnak számít a vész-
fék meghúzása. Az elmúlt
negyed évben az indiai ha-
tóságok másfél millió rúpi-
át szedtek be a tettenért po-
tyutasokon büntetések cí-
mén, de még csak feibeszül-
ni sem lehet a kárt, amit az
el nem csipett potyutasok
okoztak az indiai vasúti
hatóságoknak. Ugyancsak
naponként átlagosan 118
esetben huzzák meg a vész-
féket teljesen ok nélkül.

Most az indiai vasúti
hatóságok bejelentették, lé-
nyegesen emelni fogják a
büntetéseket úgy a vonat-
ban vásárolt jegyek után,
mint a vészfékek jogtalan
meghúzása esetén.
(Schweizer
Illustrierte Zeitung)

A százéves Marion Jones
angol asszony most írta
meg regényes önéletraj-
zát, melyben érdekes képet
ad egy Viktoria-korabeli
család életéről. Az angol kri-
tikusok megjegyzik, sok
fiatal regényíró, aki már
elég öreget hiszi magát
ahhoz, hogy élők és holtak
felett itálkezzen írásában,
tanulhat türelmet százéves
kardánjától.
(Literary Digest, Boston)

Egy orvos kilenc éves fia
este apja távollétében telefo-
non „elintézt” egy beteget,
aki orvosi segítségre szorult.
Az anyja mesélte el a tele-
fon-beszélgés lefolyását.
— A gyerek először türel-
mesen meghallgatta a pana-
szokat, majd ezt válaszolta:
„Próbálkozzék két aszpirin-
el és várjon két órán át.
Ha ez nem használ, úgy a
legjobb lesz, ha felkeres egy
jó orvost.”
(Reader's Digest)

Egy városzerte ismert
pletykás asszony már nem
birta elviselni, hogy meg ne
kérdesse az egyik szomszéd,
nőjétől, tényleg igaz-e, hogy
gyermekét vár?
— Oh, Istenem szó sincs
röla — válaszolta a fiatal-
asszony hevesen, — csupán
egy barátom kért meg,
hogy neki hordjam ki a gyere-
ket.
(Reader's Digest)

A New York-i rendőrség
letartóztatta részegen-hajtás
címén Curtis Thomast, aki
a bíróság előtt azzal véde-
kezett, hogy azért volt kény-
telen inni, mert fáj a foga.
A bíróság egy heti elzárásra
és száz dollár pénzbírságra
ítélte Curst, mert kiderült
röla, hogy egyetlen foga
sincs.
(Newsweek, New York)

A Perzsa-öböl egyik dús-
gazdag olajsejtkének ame-
rikai utazása alkalmával
annyira megtetszett az egyik
stewardess, hogy a helyszí-
nen meg akarta őt vásárol-
ni a repülőgép pilótájától,
akinek készpénzben 250 ezer
dollárt ígért érte és bizto-
sította, hogy őt teszi meg
kedvence feleségévé.
(Wiener Wochenausgabe.)

csoport havonta. Ezren és
ezren szenvedő testvéreink
közül jártak így meg Cip-
rus szigetére, sóvárogva vár-
va a megváltás óráját.
Bevin politikája egy ideig
győzött ugyan, de éppen az
„illegális” bevándorlók szen-
vedései készítettek az ereci
földalatti mozgalmakat fo-
kozott ténykedésre az an-
golorok ellen. Errekes külön-
ben, hogy a Jisru harca az
angolorok ellen, a „üggetlensé-
gért küzdő ciprusi nép ne-
velésében nagy rokonszenvet
fakasztott a zsidó néppel
szemben. Izrael államának
megalapításával Ciprus szé-
gyenteljes szerepe véget ért.

Képeslap

A dalai láma

Írta: Dr. Feuerstein Emil

A dalai láma igazi neve
Kundun és 1935 június
6-án született a Kuku Nor-
tó partján, Tibet keleti ré-
szében. Tibetben ismeretlen
a születésnap fogalma és a
nép, mely isteníti a dalai
lámát, nem tudja, hogy
uralkodója mikor született
és eszé ágában sincs ezt a
napot ünnepelni. A dalai lá-
ma a nép szemében, a Sen-
rezi reinkarnációja, ezért az
elő Buddha egyike, aki le-
mond a Nirvana gyönyöré-
ről és azért tér vissza a
földre, hogy az emberiség
segítségére legyen. Buddha
első reinkarnációja BÖ or-
szága (ez Tibet neve) trón-
jára lépett. Kundun a 14-ik
elő Buddha reinkarnációja
és király, főpap egy sze-
mélyben. Sok feladat és
nagy felelősség nehezül fia-
tal vállaira, minden szavát
feljegyzik, minden tettét fi-
gyelemmel kísérik. Csalha-
talan, akinek minden szava
törvény.

Egy tibeti utazó egy érde-
kes epizódról számol be,
mely jellemző a dalai láma
viselkedésére és hatására.
A tizenharmadik lámával
történt meg, hogy egy bizo-
nyos utasítása ellenállásra
talált. Tanácsosai nem néz-
ték jó szemmel tervét és
igyekeztek őt elintórtítani
szándékától. A tanácsosok
egyike megemlítette, hogy
az ötödik láma sokszáz év-
vel ezelőtt másképpen dön-
tött egy hasonló kérdésben.
A tizenharmadik láma erre
az alábbi kérdést tette fel:
— Hát az ötödik Buddha
nem én voltam?!

KEP A TÓ TÜKRÉN
Az előző dalai láma, a
tizenharmadik 1933-ban, a-
mikor halálát érezte köze-
ledni, utasításokat adott fel-
tanadását illetően. Dzaza
Kongsangste-nek, a hadse-
reg főparancsnokának. Azt
kérte, hogy holttestét ütles-
sék a trónra, Potálában,
mégpedig Buddha tradicio-
nális pozíciójában, úgyhogy
a feje dél felé forduljon.
A papok, akik a holttestet
örizték egy reggel nagy
meglepetésükre megállapí-
tották, hogy a holttest az
éjszaka folyamán kelet felé
fordult. Három teljes évig
vártak a további jeleket,
végül is elmentek a Cho
Kor Gye-tó partjára, mert
a legenda szerint minden
zarándok sorsa ott megjele-
nik a tó felületén, csak ép-
pen el kell tudni olvasni.
Néhány nap imádkozás és
emlékezés után a kormány-
zó egy képet látott a tó
felületén, mely szerinte egy
háromemeletes, aranyfedelű
templom volt. A küldött-
ség megköszönte az égi jelet,
nyerégre vetette magát és
sietett vissza Lhaszába és
azonnal nekifogtak az új
láma keresésének.

A buddhista dogma szerint
a reinkarnáció nem követ-
kezik be azonnal az előző
láma halála után. Előfor-
dulhat az is, hogy a holt
láma lelke évekig vándorol,
míg megtalálja a neki meg-
felelő testet, melybe bele-
száll. 1937 tavaszán egy
újabb küldöttség indult út-
nak az új láma keresésére,
abba az irányba, melyet a
különböző orakulumok és jó-
vőrejelések megjelöltek. A
küldöttség magával vitte az
elhalt láma holmijait, olyan
tárgyakat, amelyek alapján
a volt uralkodót azonosí-
tani lehetett. A küldöttség,
melynek élén Kytzang Rim-
posé állott, egy szép napon
elérkezett Amdo kerületébe,
Tsinghai megyébe. A kü-
ldöttség tagjai sokszáz gyere-
ket vizsgáltak meg, azon-
ban egyik sem felelt meg
a követelményeknek, mert
nem mutatták a megfelelő
jeleket. A vándorlások so-
rán a küldöttség egy falu-

ba érkezett, ahol egy három-
emeletes aranyfedelű tem-
plom állt. Ez meggyőzte a
küldöttséget arról, hogy he-
lyes nyomon járnak. Amint
átlépték a templom küszöb-
ét, egy kétéves kisgyerek
futott eléjük, aki megragad-
ta az egyik pap kezében lé-
vő rózsafüzért, mely a 18-ik
lámáé volt és vidáman ki-
abálni kezdte:
— Láma leszek! Láma
leszek!

**A KISFIU NAGYSZERŰEN
KIALLTA A PRÓBAT**
Meg kell jegyeznünk, hogy
a küldöttség fontos szemé-
lyiségei ábrában, koldu-
soknak öltözve jártak az
országot, a gyerek viselke-
dése tehát minden szem-
pontból rendkívül volt. A
kisgyerek erőnek-erőjével
akarta szakítani a rózsafü-
zért és saját nyakára rá-
akasztani. A gyerek viselke-
dése meggyőzte a küldöt-
tséget: megtalálták Buddha
reinkarnációját. Pár nap
mulva visszatért a küldöt-
ség, miután levette ábruhá-
ját, bezárkózott a kisgye-
rekkel és különféle próbák-
nak és vizsgálatoknak ve-
tette alá. Elebetették az elő-
ző láma négy imafüzérjét és
arra kérték, hogy válasszon
közülük. A kisfiu nagysze-
rűen kiállta a próbát és a
leggyorsabbat, a legiga-
zabbat választotta.

1939 nyarán indult el a
küldöttség, melyet a gyer-
mek Andoból Lhaszába ke-
rült. A mai dalai láma már
négy éves volt akkor min-
dössze, nagyon jól emlékszik
a fogadtatásra. Arany trón-
on hordták körül a fővá-
ros utcáin. 1940 februárjában,
az új buddhista év ele-
jén, iktatták be nagy ünne-
pélyességgel.

1950 október 7-én Vörös
Kína hadserege let helyén
lépte át a határt, de a dalai
lámának más baja is volt.
1947-ben vizsály tört ki a lá-
mák között, a dalai láma
döntött, de ellenfelei időzi-
tett bombát helyeztek el a
trón alatt. A bomba nem
robbant és az összekülvé-
fejét kivégezték, a többiek
szemét kiszúrták és bilie-
sükbe vették őket, melye-
ket halálukig hordaniok kell.

Erdekes apróságok
Egy nagy párizsi újság
rejtvenypályázatot hirdet.
A nyertesnek a lap kifizeti
egy teljes éven át, adóit és
lakkbérét.
Az angliai Blackpoolban
nagy feltűnést és megdöb-
benést keltett Montgomery
tábornagy közlése, hogy
egyéb elfoglaltsága miatt
nem vehet részt a róla el-
nevezett iskola avatási ün-
nepségén.

A londoni Királyi Műve-
szeti Akadémia a legna-
gyobb kitüntetésben resze-
síti Sir Winston Churchill
kollektív kiállítását rendező
műveiből. Eddig csak négy
művész részesült életében
ebben a kitüntetésben a Ki-
rályi Művészeti Akadémia
részéről.

A szerencsétlenül járt
„Hans Hedtoft” dán hajót
nem biztosították, minél
következtében az államnál
kell a kártérítési összegre
kell, több mint 16 millió dán
koronát kifizetni. A hajó
biztosítási díja 160 ezer dán
koronát tett volna ki.

Brigitte Bardot a legna-
gyobb titokban tartja Sacha
Distel gitárjátékkal köten-
dő házasságának idejét és
részleteit, mert egy újság
20 ezer dollárt ajánlott fel
néki az exkluzív házassá-
gi riportért.
Tokiói jelentés szerint
Akihito trónörökös kivá-
nchd kedvenc szürke lovát,
melynek Első Fagy a neve,
a napientőn kegyhelyén
helyezték elment emlékhely-
re.

Sz
Kor
gáz
Röp
vált
meg
harm
ve
cimh
dasá
lom
hely
kom
mut
elvr
ellen
jelöl
ut
utas
bet
a k
véb
is, a
ial
terr
itali
kón
ta
het
a
egy
adó
ban
A
Pre
nül
das
sági
sége
Vala
gi éle
delmé
alapul
a szá
kiván
egyre
dirigi
mussa
elsőso
sá, f
javak
emele
jaink
mosa
liznu
ni, e
fonto
másik
lyen
keil
hogy
ságe
és e
mint
a ga
pán
től fo
hetet
ja az
szelle
zását
Ne
méte
tete
sági
vesbe
kény
letek
den
sa, r
avak
zés,
ban
ráját
laman
teket
együ
badss
terül
ujab
bolva
A
form
Ep
leg t
szító
ban,
must
ma
több
gyei
bírói
most
Sze
szab
retne
lett,
süket
csak
sal,
Jobb
jonn
lyeke
ról e
Eze
nekel
hogy
sunk
nyege

Szabadság és kényszer a gazdasági életben

(Korunk legnagyobb közgazdászának, Wilhelm Röpke-nek neve akkor vált ismertté a széles tömegek előtt, mikor „A harmadik út” című könyve megjelent. Ebből a címből nem csupán gazdasági, de politikai fogalom is lett, sőt idővel közhely. Mindenki tudja, ha a kommunisták rá akarnak mutatni arra a jezsuita elvre, hogy „velünk, vagy ellenünk”, azt ma úgy fejezik ki, hogy „harmadik út nincs”. A „harmadik út” talán többet támadja sajtójuk, mint a kapitalistákat.)

Röpke, fentemlítt könyvében és a későbbiekben is, állást foglal úgy a szocialista, irányított gazdaság, mint a kartellek által terrorizált monopolkapitalizmus ellen. Már első könyvében is hangsúlyozta, hogy nem lehet egyenlőséget tenni a kettő közé, mert „az egyikben a végső érv az adóvégrehajtó, a másikban a hóhér”.

Alábbi, a bécsi „Die Presse”-ben megjelent tanulmányában a két gazdasági rendszer szabadságkorlátozásának különbözőségeiről beszél.)

Valahányszor a gazdasági élet szabadságának védelmére kelünk és az ezen alapuló rendszer, valamint a szabad verseny előnyeit kívánjuk kihangsúlyozni az egyre inkább tért hódító dirigizmussal és szocializmussal szemben, mindig elsősorban a szabad gazdaság, főenyét emeljük ki a javak termelése és életnívó emelése tekintetében. Napjainkban, midőn oly hajlamosak vagyunk a materializmus eszabításának engedni, ezek az érvek elsőrendű fontosságúak. Mégis, egy másik érvet kellene első helyen említenünk. Tisztában kell lennünk ugyanis azszal, hogy a gazdasági szabadsággal együtt jár a politikai és eszellemi szabadság is, mint ahogy az a kényszer a gazdaságban, nem csupán a gazdasági szabadságtól foszt meg, hanem menthetetlenül maga után vonja az általános politikai és szellemi szabadság aláaknázását is.

Nem győzők elégszer ismételni: a szabadság ellentéte a kényszer és a gazdasági életben sem szabad kevése komolyan venni a kényszert, mint más területeken. A gazdaságnak minden erőszakos befolyásolása, mindenfajta állami beavatkozás és minden tervezés, vagy korlátozás, magában hordja a kényszer eszláját. Ez a kényszer, az államnak monumentális méreteket öltött adókényszerével együtt az, mely igazi szabadságunkat egyre szűkebb területre korlátozza, mindig újabb és újabb darabjait rabolva el annak.

A rabság különböző formái

Eppen ez a kényszerjelleg az, ami olyan visszataszító úgy a szocializmusban, mint a „fiskálszocializmusban”, mely lényegében ma már a szabad országok többségében uralkodik. Fiegyelmremelő, hogy ez utóbírói milyen kevés szó esik mostanában.

Szembeintő az is, hogy a szabad verseny ellenzői szeretnek eszlítani a tény felé, hogy minden intézkedésüket, minden reformjukat csak erőszakos beavatkozással, tudják keresztülvinni. Jobb ügyhöz méltó buzgalommal és találakonyossággal igyekeznek figyelmünkét erről elterelni.

Ezek a kísérletek mindezekelött arra irányulnak, hogy elhomályosítsák látásunkat, mely bizonyos lényeges különbségek fel-

Prof. Wilhelm Röpke

meréséhez szükséges. Létzhet-e egyáltalán társadalom bizonyos fokú kényszer nélkül? — kérdik képmutatón. — Nem jelenti-e az ellenkezője az anarchiát? Nincs-e szüksége a szabad versenynek is bizonyos korlátozásokra, hiszen nem tud létezni szabályok nélkül, melyek betartására az állam feladata kényszeríteni?

Mindenekelőtt azt kell felelnünk ezekre a ravasz kérdésekre, hogy általános meggyőződés szerint a kényszer szükséges rossz és ebből következik, hogy est a rosszra a lehető legkisebb méretre kell szorítani, ahelyett, hogy a maximumig fokozzánk, mint ahogyan az a kollektivistáknak — bevallják-e, vagy sem — elsőrendű szivügyük. A bizonyítás nem a mi feladatunk, hanem ellenfeleinké, mert ők igénylik a status quo megváltoztatását. Komoly bizonyítékokat kell tölük követelnünk, mert a kényszer minden további kiterjesztése a legkomolyabb következményekkel járhat.

Másfelől meg kell mondani, hogy a kényszernek igen különböző fajtái léteznek, melyek között gondosan különbséget kell tennünk, ha nem akarjuk magunkat becsapni a kollektivisták szofista ügyeskedéséi által. — Természetesen — válaszoljunk — a kényszer elengedhetetlen velejárója a társadalmi és állami rendszernek. A leghabababb piacgazdaság sem jöhet létre és nem maradhat fenn e segédeszköz nélkül. Csak tudatlanságot, vagy még rosszabbat jelenthet azonban, ha valaki ezt a fajta kényszert és azt a kényszert, mely minden irányított gazdaságnak és kollektivismusnak a lényege, egyazon mértékkel mérli.

Alapvető különbségek

Elsőször is tisztázzuk: a piacgazdaság olyan rendszer, melyben a beavatkozás és a szabályozás nem ha ladhatja meg azokat a kereket, melyeket a kereskedelem és pénzgazdálkodás szabadsága megkövetel. A kollektív gazdasági rendszer ezzel szemben az jellemzi, hogy a beavatkozás és kényszer állandó, ismétlődő és szükségszerű jelenség. Ha valaki erre azt feleli, hogy kényszer az kényszer, akármilyen formában jelentkezik is, kérdjük meg tőle: mindegy-e számodra, hogy magad ülsz a saját kocsid kormányá mellett és a piros lámpa láttán önként lefékezel, vagy pedig ugyan-ezen akadályal, mint egy rabszállítókoszi utasa kerülsz szembe?

Ebből következik, hogy a szabad gazdaságban csak általános érvényes, mindenkit egyformán érintő, határozott és világos törvényekben lefektetett és ezáltal

Brigitte Bardot — „Vigasztalan jelenség”

A milánói Epoca című elterjedt hetilap egész oldalas képet közölt a most ki-nevezett Montini Libornok-ról. A szembenlévő oldalak hasonló terjedelemben közölte a lap — talán az esztétikai egyensúly kedvéért — Brigitte Bardot nem túlzottan szemérmes fényképét, ami katolikus körökben felháborodást váltott ki.

Giovanni Battista Migliori, a Keresztény Demokrata Párt milánói helyecsoportjának elnöke mérges levélben belyegzte meg a lap eljárást, melyet izléstelen libelalásnak és szenzációhajhászásnak minősített. Brigitte Bardot pedig szorinte nem más, mint egy „vigasztalan jelenség.”

tal előre látható kényszerrel van szó — például ilyen a zárórendelet, melyet az üzlettulajdonosnak csak úgy be kell tartani, mint a közlekedési szabályokat annak, aki autót akar vezetni. Természetes, hogy egészen más-ként kell megítélnünk azt a kényszert, mely nem a formáit, hanem a lényegét korlátozza a gazdasági életnek és beleavatkozik abba, mit termelünk, mennyit, hogyan, milyen áron adjuk termelvényeinket és így tovább. Az ilyen szabályozás hasonló a katonai diktatúrához az állami életben. Esetről esetre való, önkényes, előre nem látható és a törvény által világosan meg nem szabott kényszer jelent. Ahol ez a fajta kényszer jelentkezik, a jogállam lassan kímülk.

A német példa

Milyen veszélyeket jelent a külfönségek fel nem ismerése és a határok elmosódása tudatunkban, azt különösen élesen világítja meg egy időszerű példa. Mind-ama abszurdumok közül, melyeket a kettéosztott Németország létezése életre hívott, egyike a legtorzabbaknak azon elképzelés, hogy létre lehet hozni a két Németország valamiféle konföderációját, oly módon, hogy mindkettőben fennmaradjon a jelenlegi gazdasági rendszer. Mit számít, mondják egyesek, hogy az egyik részben több, a másikban valamivel kevesebb a gazdasági szabadság?

Az ilyen gondolkodás egyszerűen megbocsáthatatlan felelőtlenséget jelent és az ember joggal várhatná el még a legkezdetlegesebb agyú politikusoktól is, hogy megértsék: a szabad zóna és a szovjetzóna összehasonlításánál nem csupán a kényszer fokáról, hanem sokkal inkább a kényszer fajtajáról van szó. A szabad Németországban — ahová milliók szöknek át — minden beavatkozás, szabályozás, állami vállalkozás és intézmény ellenére is szabad államról van szó, mely a piacgazdaságon nyugszik. A kommunista zónában — ahonnan milliók szöknek — kollektív gazdasági rendről, központoslag irányított kényszerrel, irányított és ezáltal megnyomorított gazdaságról. Miután a kollektív népgazdaság teljesen feloldódik az államban, mely tervez és parancsol, a szabad Németország csak úgy tud beleilleszkedni ebbe a rendszerbe, ha teljesen feladja piacgazdaságát és maradéktalanul alárendeli magát Pankov utasításainak.

Hare az állammal

Mielőtt befejeznénk e jegyzeteket a szabadságról és kényszerrel a gazdasági életben, rá szeretnénk mutatni egy igen figyelemreméltó jelenségre. A kényszer össz-mennyisége, ismétlöljük, az utóbbi évtizedekben növekedésben van, espedig a vasfüggönynek nem csupán a bal — hanem a jobboldalán is. Ugyanebben az időszakban történt azonban, hogy a technika fejlődése által életünk bizonyos fokig könnyebb lett és ezért hajlamosak vagyunk, hogy ne ismerjük fel az állami beavatkozás okozta károkat, melyeket a technikai haladás okozta könnyebbség némileg ellensúlyoz.

Miközben azonban a repülőgépek egyre gyorsabban száguldanak és összezsongorítják a földgömböt az így nyert időt arra kell fordítanunk, hogy fokozottan harcoljunk az állam formalizmusa, felduzzasztott gépezete és lélektelen hivatalai ellen, melyek oly ziversen fenyegetik megtorlással az önálló szabad szellemet. (Fordította: h. l.)

Az ország legfiatalabb kibucában

— A végleges köépület olcsóbb, mint a sátor vagy a cril —

Tegnap még hullott az áldott eső a kiszikkadt földekre, de ma már ragyogó napsütésben indulunk el Nahariárról a libanoni határ felé. Végcélnk Adamit, az ország legújabb kibuca, amelyet néhány héttel ezelőtt alapítottak.

Kisérőnk, Elchanán Joszef lelkesen magyarsz az úton. Ő nap mint nap járja az országnak ezt a részét, Lisszán nem kevesebb, mint 360 munkás tartozik a keze alá, akik mindannyian a Kerem Kaj-jemet részére dolgoznak ezen a vidéken. Talajelőkészítő munkákat végeznek, vízvezeték hálózatot húznak, utakot építenek, fölket ütnek, kővetet lordanak a földre rohanó vízmosások útjába — új életre keltik az évezredek óta szunnyadó földet.

Kocsinak a Szaszára vezető útig, kétoldalt fiatal erdők kőszít halad. Elchanán mindegyiknek kivülről tudja a „születésnapját”. Ez nagy éves, ez hat, amaz kilenc, amit ott tavolabb látunk, az már „negyven-nagyon” régi ültetés, ezek a fák már betöltötték a tizenhat éves születésnapjukat. Apró kis palántákkal borított földek mellett szöguld a gépkocsik. Ezek a kis facsemetők mindössze egy évesek, tavaly Hgykor ültettük őket — és áradozása nem hagy alább. Szemben velünk, fenn a hegy gerincén Chanitá házaai virítanak. Ez a kibuc a nyáron mult 20 éves. Kocsinak a hegyoldalon heletnek veszi útját, aztán hirtelen megáll velünk. Zöldelőliget középen emlékkő áll előttünk. Itt volt a régi Cha-

nita, de a holt kö nem ezt akarja emlékeztetnibe idézni. Nevek vannak a köoszlon. 20 fiu és lány neve, akik gyilkos arab támadásoknak estek áldozatul az ország északi vidékének ezen az elöretölt pontján. Most itt áll ez a kö és alig néhány kilométernyire innen áll az új Chanita is. Kö-rülötte pedig a többi virágzó telep.

Es most új kibuc vetette meg a lábát fenn a hegytetőn: Adamit, a Somér Hácsár fiataljainak vállalkozása.

A szerpentin módra készített, vadonutaj úton lassan halad velünk a tender felé. Az út szélén vízvezetékcsomó húzódik, a mintegy 8 kilométerre fekvő Aja-na nevű településtől hozza a vizet a hegy gerincére. Közben vízszivattyú állomást esztünk útba. Mielőtt felérnénk, kellemes kép fogad bennünket azon a tájon, amely itt most már általában elég kopár és mostoha. Szépen fejtelt kis erdő, a Kerem Kajjemet ültetése.

Arab lányokkal találko-zunk, kosarakat visznek, fűvet szednek a jóság részére. A Felszabadító Háború előtt többen ötek itt arabok, de elmenekültek. Akik mégis itt maradtak, azok szépen élnek itt a környéken, kitűnő kőházakban az addigi sátrak helyett. Ha be-kegység adódik a családban, ott van közelükbe a hetenként területükre kijáró orvos, a kibuc képzett nővére és a vízgyűjtő gödrök helyett esapból veszik már a vizet itt a hegytetőn ők is.

A köcs házák és épületek olcsóbbak...

A település körül húzott szögcsodrórt a határ közvetlen közelségére emlékeztet bennünket. Lent az a völgy már Libanon, sárka kis arab falvak húzódnak meg benne.

Alamit életünk tizenegyedik évében vagyunk a ez rányomja bélyegét az új település arcára. Itt a Hába keresznd itt a kezdeti években megszokott sátrakat s — majdan a facrifeket — itt már ragyogó kőházakat találás, gyönyörű kivitelű ebéd-kő, egyszerű ruhanyelvéket és így tovább. De jól is van ez így, Lisszán nem kök kényszer, ezt háromszor építeni. A sátorponyvt sem adják ingyen, a cifek előállítási költsége több mint a felébe kerülne az állandó épületeknek. Mikor a fűk és a lányok feljöttek ide, már minden épület készen állott. Most szerelik a villanyoszlopokat, hamarosan kigyulad a fény Adamitban. Sár-ját villanytelepe lesz a kibucnak, később bekapcsolják az országos hálózatba. A villany azonban nem csak világozóságot fog jelenteni, hanem villamosfűzést is a konyhán, melegítést a zuhanyozókban, rádiót a szobákban és megindulhatnak a villanyra járó gépek is — civilizációt és kultúrát.

A kibuc titkára nincs ide-haza, sok még az elintéztendő a városban. Helyettesével, Judával beszélgetünk. Alig mult husz éves, az ország szülőtte. Apja oroszországi, anyja Afganisztánból alijjázott. A chavérok jelentős része szabre, de vannak olék is: Perziából, Irákból, Tuniszból és Bulgáriából, mindnyájan sok éve élnek már Izráelben. Házaspár — egyelőre! — kevés van közöttük, a gyermekek létszáma: egy. De már épül a Bét-Jeládim e akkor az egyetlen kis szábre is hazakerül „idegenből”, a szomszédos Ejlón kibuc gyermekei közül és nyilván már nem lesz társtalan lthton.

Juda elmondja, hogy 1200 dunam területtel rendelkeznek fenn a hegyen és 200-al a völgyben. Gabonát, banánt, szőlőt és narancsot fog-nak természetén elsősorban

és némi dohányt is. Már épül a nagy baromfió, 4000 szarvasnak s rövidesen hozzákezdnek az istállók és a

Juda már 3 évéről beszél

A jövőről beszélgetünk. Vannak-e kőszítők, akik komolyan értenek a termelési agakhoz?

— Hacsarán, megőgazdasági képzésben vetünk részt a Köszel Ejlón kibucban, hiszem, hogy mindannyian érteni fogjuk a dolgunkat — válaszolja Juda szerényen, de magabiztosan. Azután megintvital, hogy nézzük meg a gazdasági épületeket és a sátrakat, hol, mi fog épülni az elkövetkezendő hónapokban és években.

Kíváncsúgunkra először a lakóházakat keressük fel. Műföldi szobák lakások, világosak, tiszták, barátságosak. Bútorzatuk szerény, de a mire szükség van, minden megtalálható s az ágyak, székek, minden vadonatúj. Két földszintes épület mellett haladunk el. Az egyik a mosoda, a másik a ruharaktár. A chavérok, akik a mosolában dolgoznak, lelkesen magyarszák el, hogy a két épületet rövid kis drókkötelben működő kocsi fogja összekötni s a kösz, tiszta ruhák esen keresztül jutnak rövidesen a ruktárba, nem kell majd „ide-oda sétálni”.

Az ebédhöz érünk. Szép nagy terem, de Juda már a többcsiz lelket számláló kö-zösséget látja maga előtt.

„Vigyázz! Előtted a határ!”

Kerülő úton megyünk vissza Nahariára. Kérdezem, miéket megyünk erre?

— Szeretném, ha látnád, hogyan készítik elő a talajt egy új telep számára.

— Mikéte új telep?

— Avivimnek fogják hívni, 40 kilométerre lesz Adamittól keletre.

Most már kitűnő, aszfaltozott úton robogunk. Itt is ott is feltűnik a tábla: „Vigyázz! Előtted a határ!” Aztán a kocsi felszalad egy platorra, amelyen hatalmas buidözerek „eszik” simítják

karámok felhúzásában. Miközben a chavér beszél a nagy tervekről megszólal a telefon. Nem kis meglepetéssel kapjuk fel a fejünket — Már működik nélatok a telefon?

— Első perctől kezdve — hangzik a válasz — ne felejtsetek el, hogy a határon vagyunk, semmimsem lehet fontosabb a számunkra, minő az összeköttetés a közeli gazdaságokkal.

Judit lép be az irodába, az ápolónő. Ő csak „kölcsonbe” van itt, egy Petach Tikva mellett lévő kibucból, amíg a chavérek egyike elvégzi a nővérképző tanfolyamot a városban. Elmeséli, hogy a környékbeli arab falvakból gyakran keresik fel őt az anyák gyermekekkel, ő adja többek között a kötelező oltásokat is a környék arab gyermekeinek. Ha valami komolyabb baj van, a Köszel Ejlón kibuc orvosa nyújt kezelést, aki ki is jár ha hetenként.

Juda veszi át a szót jsmét. Elmeséli, hogy amikor a csoport letelepedett a szomszédos gazdaságból előjött nekik segíteni Takarították a terepet, megmutatták, hogyan rendezték be az életüket, szobákat, kőszeműkődtek a konyha felállításánál és így tovább. Ő mind ezt, mint természetes valamit mondja el — hiszen ha holnap új kibuc létesül, ugyanazt fogják ők is tenni — mi azonban nem tudjuk meghatározottság nélkül hallgatni szavait.

Azután a sok ajándékról beszél, amit kaptak. Munkaeszközöket is, de nem csak ezt. A kerületi tanács mozgéppel, Naharia városa trógeppel, Gaaton tanácsa patofonnal ajándékozta meg őket. A tendert a Szochnutól kapták, rövidesen még egy kocsijuk lesz.

Eredeti képre leszünk figyelmek. Az ebédterembe, amely egyben kultúterem céljait fogja szolgálni, már ki van jelölve az új, leendő ebédlő helye.

Lefelé menet kocsiikkal, mintegy 3 kilométernyire fiatal fiúkkal, lányokkal találko-zunk.

— Kik ezek — kérdezem Elchanánt, aki mindent tud. — Hogy-hogy kik ezek, Adamit kibuc chavérai, mennek haza ebédelni, jelenleg a KLL bémunkásai, amíg megindul a kibuc földjén, installóban és üzemeiben a rendszerek munkája.

Arje Kaddar

Jacques Soustelle: A felszabadulás után De Gaulle nem volt hajlandó kommuniztát fontos miniszteri pozícióba elhelyezni. Az az ér-zés, hogy engem is leg-alább olyan veszélyesnek tart, mint a kommuniztákat.”

1959 IV 5 Uj Kelet

(2)

Különös — gondoltam — milyen sokat általánosítanak a hazáról és a hazaszeretetről; lehet, hogy csak a falunkat szeretjük, a köveket, amelyeken meztelb szaladgáltunk, a titkos helyet az erdőben, ahová iskola után elbújtunk, a kilátást, amely az ablakból nyílik. „Bal-jobb, bal-jobb”, pattogott a hadnagy vezényszava. De mégis: létezik egy haza. Ezt most teljes intenzitással éreztem itt a táborban. Lehet, hogy butaság, de valami megható büszkeség fogott el, ahogy az egész század teletüdővel fújta a hazafias nótákat. Vagy, ha egy katonai repülőgép zúgott el a fejünk felett; és amikor az apám megjelent a szemlén és fogadta a felvonuló század tisztelését, s oly különösen csillogott a szeme. Néha még az is meghatott, amikor ezek az üresfejű lányok, puskát tartva puha, manikürözött kezükben, gondosan célbavették a célpontot. Bal-jobb, bal-jobb. Vagy, amikor esténként Támár — önszorgalomból — bevezette Ráchelt a héber helyesírás rejtélyeibe.

Bal-jobb — masiroztunk tovább az országúton. Egy olyan kis ország útján, amely egy nap alatt bejárható. Kicsiny ország, amelyet örökös veszély fenyeget. Mi a hazaszeretet? Talán a friss újságok nyomdászaga reggenként, vagy a zsolotáréneklés a tábor péntekesti istentiszteletén, a tágrányító szemek a Negev vad pusztasága, vagy a gálili hegyek zöld, buja lankái láttára.

Végül megérkeztünk a gyakorlótérre. Fáklyákkal volt kivilágítva, melyeknek lángjait meglöbögötte a langyos éjjeli szél. A század felállt és egy jelre, fennhangon ismételte az eskü szövegét:

„Esküszöm, hogy hűséges leszek a hadsereghez... hogy mindent megteszek, amit a Haza kíván és ha kell életemet is feláldozom...”

Pillanatnyi szünetet tartottam a szavak között. Biztos akartam lenni minden szóban, hogy őszinte hittel és értelmének teljes tudatában mondja ki: „...ha kell, még életemet is feláldozom...”

Ruth, a sötétbőrű, gondórhajú kis fekete lány letette az esküt; és vele együtt a szőke Berta, aki nemrég jött Lengyelországból; és Hanna, a kis témanita, akinek olyan fehérek voltak a fogai és különös a hanghordozása; és Lea is, a gazdag, elkényeztetett telavivi lány. Könyvek szöktek a szemembe. Megpróbáltam visszafojtani őket, de Ariel, az erős, a közömbös, most kudarcot vallott. Szégyelltem, hogy szeretem mindnyájukat, csak azért, mert az én népem; és szégyelltem a büszkeséget, amelyet bennük és értük éreztem. Szerettem volna egyedül lenni. Apám, és talán csakis ő, értette volna meg, hogy mit érzek.

Könyveimnek csupán egy keskeny hold volt a tanuja; és aztán vége volt a szertartásnak és visszamasiroztunk a táborba. Még két nap és vége az utonkiképzésnek; holnap még egy céllövőgyakorlat, a parancsnok utolsó utasításai és aztán az utolsó nap: szemle, búcsú és az első szabadság.

Sohasem szoktam meg a fegyver zaját és mindig be kellett hűnynom a szememet, amikor eldőrdült egy lövés, pedig az gyakran megtörtént. Jól céloztam és nem féltem a puskától. Szerettem a céllövést, mert felkeltette bennem a versenykedvet; de egy pillanatra sem felejtettem el, hogyha meghúzom a ravaszt. — Így ni, krakk! — ezzel a piciny mozdulattal, egy embert lőhetek meg, valakit, mint Galt, a kisöcsém, vagy Dant, vagy a teherautósoffort, aki ott áll a pálya szélén és láthatólag unatkozik. Egy puskalövés ölte meg a nagybátyámat és apa is egy puskalövéstől sebesült meg a karján. Vajon le tudnék-e löni egy embert, ha a helyzet úgy parancsolná? Miféle érzés lenne, ha a holt céltábla helyett egy élő ember állna előttem? A lányok gyakran beszélgettek erről a lehetőségről, de félelmük alaptalan volt. Erre később jöttem rá, amikor egy utoncsakaszhoz lettem a parancsnok. A lányokat elsősorban a puskával kellett megbarátkoztatni és nem azzal a gondolattal, hogy valakit megölhetnek vele. Parancsnokságom alatt legtöbbször nemsokára olyan nyugodtan végezte a céllövőgyakorlatokat, mint az őrszolgálatot, az edénymosást a konyhában, vagy a hajnali csuklógyakorlatot.

De a kézigránygyakorlat különös élmény volt. Félelmetesebb tárgy. Az volt az érzésem, mintha a halált tartanám izzadó tenyeremben, amely alig várta, hogy megszabaduljon tőle. Nem mintha féltem volna a gránáttól; inkább meghökentett, ámulatban tartott és megdöbbent. Oly sok mulott kezem egyetlen, parányi mozdulán: az én kezemen, Ariel kezén, nem Ron ezredes lányának kezén, nem a kiváló egyetemi hallgató, nem a társadalmi összejövetelek díszének kezén: csak az enyémen, az én új jácson.

Az utolsó délután a parancsnoknál kihallgatásra rendelt be. Katonásan beléptem az irodába és lejelentkeztem. Elég jól ismertem még „civilből” és ő is jól ismerte családomat. Elhatároztam, hogy ragaszkodni fogok a hivatalos formákhoz és olyan rövid leszek, amilyennek csak engedni.

— Üj le, Ariel.

Szólanul helyet foglaltam és levettem a sapkámat.

— Mondd — szólt meg halkán — mi baj van?

— Semmi. — Meglepetten néztem rá.

— Előttöm hiába titkolódozol. Tudom, hogy egyetlen barátod sem volt az egész idő alatt. Kitűnő katona voltál, de, hogy úgy mondjam — élettelen. Semmiben sem vettél igazán részt. A főlényest játszottad mindvégig. Mitől félsz?

— Nem félek semmitől. Egyszerűen nem érdekel az egész.

— Azért, mert az apád...

— Apám? Szó sincs róla. Mi köze neki mindehhez? Különben is, nem magánügy ez?

— Ahogy gondold. De szeretném, ha tisztában lennél valamivel. Azzal, hogy minden, ami a következő két évben történni fog veled — különösen minden fontos dolog — egyedül rajtad fog múlni, Ariel, és nem Ariel Ron-on, a hadtestparancsnok lányán. Feltételezem, hogy tisztitanfolyamra akarsz menni?

— Igen, ez a szándékom.

— Miért?

A kérdés váratlanul ért. Valamit motyogtam a nevelésemről, meg arról, hogy tehetséget érzek magamban komolyabb teendők elvégzésére... Nem akartam végzettségű tiszt lenni és másokat kiképezni. Valami vezérkari munkát szerettem volna, ahol fontos dolgokról határozhatok.

— Egyetlen kikötéssel küldelek a tisztitanfolyamra, — mondta a parancsnok, — éspedig azzal, hogy ha megkapod a tiszt rangot, átveszed egy utoncsakasz parancsnokságát... Itt, ebben a táborban. Talán meg fog lepni, amit most mondok, de irigylem az utoncsakaszt, akik a kezéd alá fognak kerülni. Végeztem.

Tisztelegtem és elhagytam az irodát.

Különös alak, gondoltam. En, mint utoncsakaszvezető hadnagy. A szerencsétlen ördögök biztosan szenvedni fognak, mert el sem tudom képzelni, hogy valaha is szívügyem legyen ez a hivatás. De úgy tűnt, nem lesz más választásom.

Az utolsó nap lázas tevékenységben telt el. Szoknyavasalás, puskatisztítás, csomagolás és általános búcsúzkodás. Amikor mindezen tültem, leültem egy sarokba, anyámra és a kisöcsémre várva, akik megígérték, hogy értelmjőnnek.

— Apád is jön? — kérdezték folyton a lányok.

— Nem tudom. Ő nagyon elfoglalt ember.

Nagyon fájt volna, ha nem jön el, de eljött ő is. Végignéztek a szemlét, résztvettek a vacsorán és a búcsúpartyn és mire ágyamra estem, olyan fáradt voltam, hogy képtelen voltam másnap reggelre gondolni, — a szabad reggelre.

De eljött az is és vele együtt a csöndes, csepegtető eső. Vettem a katonaszakomat, szalutáltam a kapuőrnek és folytón a passzusomat babráltam a zubbonyom felső-bal zsebében.

Odakinn minden olyan idegennek tűnt, furcsán szabadnak, s kissé félelmetesnek. Egy pillanatra csaknem visszavágytam a barak biztonságába.

Az utcánkban semmi sem változott. Ugyanazok az üzletek, ugyanazok az emberek — az egész légkör pontosan olyan volt, mint azelőtt. És senki sem vette észre, hogy én nem vagyok ugyanaz. Dühös voltam az utcámra. Mindenki úgy ment el mellettem, mintha egyszerű járókelő lennék, mintha ugyanaz lennék, aki azelőtt voltam.

Egy járókelő a tömegben. Hozzá voltak szokva a katonalányokhoz és meg sem fordultak, amikor elhaladtam mellettük. Az a sok, hosszú, álmatlan éjszaka, a menetelek a poros utcán, a hűvös, szürke hajnalok, parancsteljesítések a szakadó esőben; és az első szabadság álma! — Mennyire vártam erre a percre, amikor végigsétálok az utcán, az örömteljes fogadtatásra, szerettem volna, ha utánamfordulnak és suttogják: „Nini, Ariel, — katona!” Szerettem volna, ha tudják min mentem keresztül; szerettem volna elnyerni rokonszenvüket, talán a megbecsülésüket.

Szerettem volna visszakapni tőlük valamit a vak engedelmességért, a névtelenségért, a feladott egyéniségemért. De nem kaptam semmit: egy csodáló pillantást, egy megjegyzést, még egy rokonszenves mosolyt sem.

Az utca hosszúnak, távolinak, nagyon civílinek tűnt. Egyedül voltam és szomorú és gyűlölttem a katonaságot, amely ennyire megváltoztatott.

Házunk előtt megálltam egy pillanatra. Vajon olyan lesz a családom is, mint ezek az emberek, itt az utcán? Tudják-e, hogy ma jövök haza? Persze, hogy tudják: hiszen megírtam.

A ház üres volt. Öreg cselédünk tetőtől-talpig végigmért és mint rendesen, megkérdezte, hogy éhes vagyok-e. Egyenruhám nem vettem le. Leültem az asztalhoz és megismogattam a tányért és a tiszta asztalterítőt. Nem voltam éhes, de jól esett egyedül enni egy asztalnál, ahol kiszolgálhatnak.

Az ajtó kinyílt. Visszafojtott lélekzettel vártam: Apa? Nem: anyám volt. Őrült, amikor megpillantott.

— Miért nem vetted le ezt a maskarát?

Egyszerű megjegyzés volt, mondhatnám logikus: és mégis élesen kihívó.

Hetek óta vártam erre a pillanatra. Hogy mit mondanak majd először is kedveset s szépet nekem. Azt szerettem volna, például, hallani, hogy „Remekül fészitsz az egyenruhában.” Milyen gondosan vasaltam, kikéfélttem, milyen fényesre tisztítottam a cipőmet; és most: „Maskara”. Ez rosszabb volt az utca közönyénél is.

Szerettem volna összeverekedni valakivel, akárkivel, csak hogy érezzem: élek. Hűvös pillantást vettem anyámra:

— Ez nem maskara. Szeretem az egyenruhám.

— Bocsáss meg. Nem akartalak megbántani. Nem pihennél le egy kicsit? Megcsináljam az ágynát?

— Nem, köszönöm. Programom van.

Most megint anyáskodik. „Megcsináljam az ágynát?” Játszik — gondolom magamban — és nem is bánom: legalább nem kell reagálnom. Persze, igazságtalan voltam hozzá, tudat alatt éreztem, hogy őszinte; de az ördögbe is! Nem akartam aludni. Egy kis figyelmességet akartam, sokat, kárpotlást a hat hosszú hétért, ami mögöttem volt. Azt akartam, hogy figyelmesek legyenek hozzám, Arielhez, nem a 361950 számú rekrutához.

Valaki végigszaladt a folyosón. Apró ujjak ölelték át

derekamat, kisöcsém, Gal ugrott a nyakamba és összevissza csókolott. A kis borzashaju csupa izgalom volt, szemem ragyogott a boldogságtól.

— Faj, de klasszul nézel ki. Még apunál is strammabb vagy. Mikor leszel tiszt? Milyen volt? Elhoztad a puskát?

Sétálni mentünk, kéz a kézben és Gal egyetlen büszke mosoly volt, mint aki azt mondja a világnak: „Idénézetek! A nővérem katona!” És én meséltem, félig neki, félig magamnak, elmeséltem neki mindent. Megszólt: — Ariel, én nem akarok utoncsakasz lenni. Én mindjárt tiszt leszek, talán tábornok.

— Nagyon helyes, Gal, nagyon helyes.

Visszamentünk a házba. Apám kocsija még nem volt a ház előtt, tehát még nem jött haza. De néhány perccel később hallottam lépteit a teraszon. Ilyenkor akaratom ellenére visszafojtottam lélegzetemet, s mintha agyamban is rövidzárlat állott volna be. Súlyos, biztos lépések, melyek saját ösvényükön járnak, tele önbizalommal; és mégis volt valami hivatalos és félelmetes a járásában. Még anya is, aki évek óta ismerte, hallatára megdermedt egy pillanatra.

— Hello, mondta, amint megpillantott, szokásos személtelen csókjával üdvözölt és mintegy mellékesen megkérdezte, „Hogy vagy?”. Ez volt az egész. Arca olyan volt, mint valami viasz-k-maszk, merev tekintete elsuhanhat mellettem, de nem talált magának határozott célpontot, gondolatait rejtő, kemény arc, amelyen nem csillant fel az öröm szikrája sem.

Ránéztem és a világ minden jóindulatát igyekeztem visszatükröztetni. Oh, mondj valamit, csak egy ici-pici érdeklődést mutass, kérdezz valamit.

— Nem haragszok ugye, ha magatokra hagyjak — szólt meg végre, szemét gyorsan körüljárva a szobában. „Van egy kis elintézni valóm.”

Súlyos léptekkel távozott, a távolság érzését keltve, az idegenségét, valószínűtlenségét, úgy, hogy minden percből, amit velünk töltött, csak a kiábrándulás maradt, a be nem teljesült vágy elliláló álma. Mindig így volt ez. Mosolyogva lépett be és mi közös erőfeszítéseket tettünk, hogy ébren tartsuk a hangulatát, mondatokba kezdtünk, amelyeket érdeklődésünk mértéke szerint fejeztünk be. S ekkor hirtelen elfordult, fölényesen és magabazárkóva; és mi megsemmisültnek éreztük magunkat.

Ha rosszkedvű volt, sohasem emelte fel hangját, csak egyszerűen mellőzött mindenkit. Ilyenkor hallgatásba burkolóztunk, kifogások után néztünk, hogy mielőbb odébállhassunk, gyors pillantásokat váltottunk és sietve sugdolóztunk: „Mi ütött megint beléd?” Ilyenkor parányira zsugorodtunk a ház valamelyik szögletében, vagy a kertben; csak el az útból, csak észre ne vegyen.

Es mégis szerettem, ha rosszkedvű volt. Ő volt az egyetlen élőlény, akitől valaha is féltem, aki mintaképmű szolgált, s akinek alkalmazkodni akartam. Visszekerült, hangulata, örökös izgalomban tartottak; mit fog ehhez szólni? gyötört állandóan a kérdés, míg hirtelen rájöttem, hogy semmit, hogy hiabavaló az izgalom, hogy rám sem fog hederíteni. Akkor jöttem volna igazán zavarba, ha Apa más lett volna; ha egyszer megkérdezte volna, hogy „hol voltál az éjszaka?” De ő nem lehetett más. Kiseb lett volna szememben, ha hirtelen érdeklődni kezd apró problémáim iránt, amelyeket nekem kellett megoldanom. Örökös kihívást jelentett számomra: tudtam, hogy olyan vagyok, mint ő, de mégsem olyan erős. Igyekeztem felkutatni jellemének gyenge pontjait és megdöbbenve jöttem rá, hogy még hibáit is szerettem, még azokat is iparkodtam titokban utánozni.

Sokszor, amikor tudtam, hogy helytelenül cselekszem, ő volt a mentőem, az igazolásom. Igyekeztem meggyőzni magam, hogy helyemben pontosan úgy tett volna, mint én.

Ithon voltam, szabadságon. Levetttem az egyenruhám és belebujtam egy selyemruhába. Testem minden porcikájában élveztem a selyem lágyágát. Amikor kinyitottam a ruhaszekrényt, nagy csalódás ért: pontosan olyan ruhaneművel volt teli, mint amelyet levetttem: khaki ingekkel, szveterekkel, beretekkel. Irigykedve gondoltam Rachelre. Az ő szekrényükben az övé lesz az egyetlen egyenruha: odahaza ő valaki lesz.

Két estélyi ruha volt a szekrényben. Közéjük akasztottam az egyenruhám, de nagyon idegenül hatott ott. Összecsavartam hát és bedobtam a szennyes ruhák közé. Felejtőd el, gondoltam magamban. Egy meleg fürdő látott a legideálisabb helynek a gondolkodásra. Kinyitottam a csapot, beléptem a kádba és elmerültem a víz melegében. Erőszakosnak kell lennem, ha azt akarom, hogy komolyan vegyenek. A szüleim nem törődtek velem, hogy a hadseregben vagyok-e, vagy bárhol másutt. Harcolnom kell, ha azt akarom, hogy észrevegyenek: dicsérni fogom a hadsereget azok előtt, akik gyantják, hogy nem szeretem; kígyót-békát fogok kiáltani rá azok előtt, akik azt hiszik, hogy szeretem. Bírni fogom apám hibáit és lefogom rángatni őt az Olimpusról. Aznap este még látnom kell Dant. Eiztos voltam benne, hogy ő méltányolni fogja állásponatomat.

A fürdő jót tett. Frissnek éreztem magam és tettere késznek. A törülköző puha volt. Helyes pillantást vettem a tükörbe: egyenes arcvonások, piciny orr, kis, sé gúnyos száj, a felső ajak felfelé görbül; a mosoly sohasem teljes, mindig csak kétkedő. És büszkén állapítottam meg ismét, hogy mennyire hasonlítok az apámra. Hajam, mely alul felcsavarodott, lazán omlott a vállaimra. Szerettem volna magasabb lenni, de így is meg voltam elégedve az alakommal. A kockás ruhát vettem fel, amit Dan szeretett, anya ideadta a kocsit kulcsát és begyújtottam a motort. A kapuból utánam szólt:

(Folytatása pénteki számunkban)

Sport

Nem csökkentik lényegesen a romániai alijját

A Mááriv feltűnő cikke a román alijja várható megindulásáról

A romániai alijja rövidesen újra megindul, mert a román kormány továbbra is azt az elvet vallja, hogy egyesíteni kell az elszakított családokat. Ezt az információt kapta a Mááriv Jeruzsálemi munkatársa megbízható diplomáciai köröktől.

Ugyanezen hírforrás szerint a családok egyesítésének elvét a román kormány németekre és osztrákokra is alkalmazza, akik ezrével hagyják el Romániát. Mindamellett megállapították diplomáciai körökben, hogy izraeli politikuskok felelőtlen kijelentései

kedvezőtlen benyomást keltenek Bukarestben, de a román kormány az a nyilatkozata, hogy továbbra is fenntartja a családok egyesítésének emberbaráti elvét, az Izraelben elhangzott kijelentések után látott napvilágot. Valószínű, hogy ezután jobban fognak ragaszkodni a fenti elvhez és inkább fogják szelektálni az olékat, ebből azonban nem kell arra következtetni, hogy ez túlságosan szigorú lesz.

Bukarestben úgy látszik helyesen értékelik, hogy az alijja kérdése lényegesen befolyásolja a két állam közötti kapcsolatokat, amelyeknek megjavítására tö-

rekszenek. Erre csak ennek a problémának a rendezése után van lehetőség. Ugy látszik, hogy a román kormány szorosabb gazdasági kapcsolatokat is akar teremteni Izraellel és elégedetlen a jelenlegi helyzettel, amely csak árucserére szorítkozik.

Ugyanezek a diplomáciai körök elégedetlenségüknek adnak kifejezést afelől, hogy Izraelben háromszáz ezer romániai zsidóról beszéltek, jóllehet az 1955-ben végrehajtott népszámlálás a zsidók száma csak 146 ezer volt. Lehetséges, hogy voltak zsidók, akik románoknak mondták magukat, ezeknek a száma azonban nem lehet több néhány ezernél.

A román kormány nagy érdeklődést mutat az országba érkezett oléok sorsáról és befogadásuk módjáról — írja a Mááriv.

Eleanor Roosevelt: Amerika nem irányítja jól a nyugati világot

London, (Reuter). — „Jogosnak tartom azt a szemrehányást, hogy Amerika nem mutat megfelelő képességet a nyugati világ vezetésére” — mondta tegnap Eleanor Roosevelt, aki Izraelben, Perzsiában és Franciaországban tett látogatás után érkezett az angol fővárosba.

„Véleményem szerint nem kezeljük a nemzetközi helyzetet olyan módon, amely megfelelő fantáziára és széles látókörre vallana. Nyugodtan hagyjuk, hogy polgáraink fokozzák jólétüket és nem vonjuk le a nemzetközi helyzetből adódó konzekvenciákat. Szeretném, hogy amerikai polgártársaim meg tudják, milyen ma a világ valódi képe és mit kell tenni a szabad világ és a demokrácia megőrzése érdekében. Egész biztosan nem értjük, milyen erők és tökéletesek

a kommunista tervek azoknak a népeknek a meghódítására, amelyeknek életmódja lényegesen eltér a miénktől” — mondta a volt elnök özvegye.

A „mozgósítási parancsból” le kell vonni a konzekvenciákat

A Kof Jisraélben közölt mozgósítási parancs kérdése változatlanul foglalkoztatja a héber sajtót. A Háárec hívatkozik a Ben Gurion elnöklete alatt lefolyt hadvezetőségi értekezlet után kiadott hivatalos közleményre, amely szerint a rádióban leadott parancs alkalmas volt arra, hogy pánikot idézzen elő az országban és félreértésekre adhatott alkalmat a nagyvilágban.” Hozzá kell fűznünk — írja a Háárec, — hogy ez a rádió-

közlemény nemcsak előidézhette volna ezeket a következményeket, hanem azokat valóban elő is idézte. A leg súlyosabb tünettel állunk szemben. Nem akarunk pánikot az országban és nem érdekünk, hogy Izrael szándékai tekintetében félreértések keletkezzenek a világban.

Tájékozott körökben az a vélemény alakult ki, hogy az eset magyarázatának három lehetősége áll fenn. Az egyik: tévedés az intézkedésben, a másik: félreértés a parancsnak, magas fokú alacsonyabb fokra való továbbításában, a harmadik lehetőség pedig, hogy technikai természetű tévedés történt. Nehéz volna eldönteni, hogy a három lehetőség közül, melyik a leg súlyosabb. Azok a személyek, akik feladatokkal töltöttek be a közbiztonságunk irányításában, azon feltételezés alapján kapták meg a ki nevezésüket, hogy alkalmasak erre, megfontolt mérlegelésre intézkedéseikben. A parancs kiadása körüli félreértést még elképzelni is nehéz. A parancsok ezreit és százeit havonta továbbítják, magasabb fórumoktól, alacsonyabbakig és a legkritikus esetben történik félreértés. Ebben az esetben a tévedés nem is háborúban, vagy háborús feszültség idején történt. A légkör nem volt izgatott, mint a Szinjá-hadjárat előtt. Ami pedig a harmadik lehetőséget illeti, ezt sem lehet egykönnyen tudomásul venni. Ha pedig kiderülne, hogy a parancs továbbítása tekintetében történt félreértés, vagy technikai hiba esett a végrehaj-

tásban, akkor sem tudunk megbízhatóan azzal a gondolatokkal, hogy „belföldi pánikkeltést és félreértést a világban” alacsony fokozatú alkalmazzunk idézzenek elő. Izrael népe nem lehet kitéve olyan apparátus kénye kedvének, amely képtelen megérteni a parancsokat, vagy technikai szempontból alkalmatlan parancsok ki fogásátalan végrehajtására.

A hadügyminiszter vizsgálóbizottságot nevezett ki, annak megállapítására, hogy mi okozta a tévedést. Az a vihar, amelyet a szerdai bejelentés belföldön és külföldön előidézett, alapos vizsgálatot követel meg és a hadügyminiszternek nem szabad visszariadni a leg súlyosabb konzekvenciáktól, még abban az esetben sem, ha kiderülne, hogy nem a parancs helytelen továbbítása, vagy technikai tévedés esete forog fenn, hanem helytelen mérlegelésből fakadó rendelkezés történt. Mindamivel ki kell hangsúlyozni, hogy végső fokon magának a hadügyminiszternek kell viselnie a felelősséget.

A miniszterelnök csak néhány héttel ezelőtt jelentette ki, hogy az ő kezében kell lennie „a kormány kollektív felelősségének kerekébe”, mindannak, amit ő „legfelsőbb illetékességnek” nevezett a külpolitikában, az állam biztonsága, a telepítés és a szörványok egybeolvasztása tekintetében. Nem kétséges, hogy a bizottsági kérdésekben a hadügyminiszter felelőssége sokkal közvetlenebb, mint a többi működési területeken és ő a felelős azért, hogy a bizottsági szerveken belül ne történjen olyan súlyos hiba, amelynek ezen a héten tanultunk.

Dávid Ben Gurion az a személyiség, aki kifejlesztette közbiztonsági hálózatunkat és ügyszólván nevelte mindazokat az embereket, akik ebben a hálózatban nagyra nőttek. Ő választotta ki őket, ő jelölte ki feladat-körüket, tehát neki kell levonni a konzekvenciákat, amelyeket a vizsgálat szükségesszerűen le fog vonni. Nem szabad azt gondolnia, hogy csak másra vonatkozólag vonjon le következtetéseket. Az a benyomásunk, hogy a hadügyminiszternek sokkal szigorúbb felügyeletet kell gyakorolnia a bizottsági hálózat fölött, mint ahogyan azt eddig tette — írja a Háárec.

— Rika Zárój, külföldi körúton. Rika Zárój, az ismert izraeli dalénekesnő pénteken zürichi és párizsi turnéra indult. Zürichben a televízió műsorában fog fellépni héber és franciára fordított héber dalokkal. Párizsban a függetlenségi napon a Palais de Chaillotban lép fel, ezután pedig öt héten keresztül a párizsi Olympia kabarészínházban fog szerepelni.

A Hitachdut Orsz. Hungaria közleményei:

★
TEL-AVIV
A tel-avivi HOH 1959. április 5-én, vasárnap este 8 órakor rendezi meg a Hajarkon 61. sz. kultúrteremben

Temesvár, Arad, Lugos és környéke első országos találkozóját.

Ebből az alkalomból találkoznak elsősorban az évek óta szétszakított barátok és ismerősök, a vándorok az újonnan érkezett olékkal. A terem este 7 órától rendelkezésre nyitva áll. — Költészhozzájárulás: 500 pruta.

Dr. Fodor alelnök fogadóóraja várnagyokban új olékrészt, minden hétfőn délután 6-7 óráig helyiségünkben, Hajarkon 61. sz. alatt.

A tel-avivi szociális bizottság elnöke, HALMI JOZSEF, hétfő délután 11-12 óráig fogadja a szociális bizottsághoz tanácsért és útbaigatásért fordulókat a HOH tel-avivi irodájában, Hajarkon 61. A szerdai félőgadás változatlan.

A tel-avivi HOH ingyenes jogügyi tanácsadó órái (új olék és tagok részére) minden kedden délután: 5-6 óráig, helyiségünkben, Hajarkon 61. sz. alatt.

Munkát kaphat a tel-avivi HOH útján: fodrász; szög átfűrészes (stancni) készítő; borsdizsműves; — elektromechanikus; elsőrendű fehérműves és női sportlövő varrónő; — ovelook-géphez szög átfűrészes; étermi és háztartási alkalmazottak.

Munkát keres a tel-avivi HOH útján: villanyszerelő; férfi-szabó; késmunkás; — elsőrendű oraszmester 20 éves gyakorlattal; — elsőrendű szalonvarrónő — háztartási elhelyezkedést keres; — molnár szakember (jiddis, német, román és magyar nyelvet bír); gyógyszerári laboráns — prima szakember; divattervező elhelyezkedést keres és bemutat modellt eladásra.

★
HAIFA
Kultúrrendezvények keretében f. hó 6-án, hétfőn, este 8.30-kor klubhelyiségünkben, Herzliu-u. 24. sz. alatt (Bélyeggyűjtők klubja)

Dr. WEISZ NADOR ügyvéd előadása

A Nemzeti Bizottságtól (Bituch Leumi)

Az érdekeltek figyelmét különösen felhívjuk erre az előadásra, amelynek befejeztével a jelenlévők feltehetik egyéni problémáikat is. — A vezetőség.

Allást kaphat: Elsőrangú pedikűrös. Jelentkezést írodánkban.

Figyelem! A haifai szociális bizottsága által rendezett Püjimi gyermekünnepélyen készülő fényképek a „Foto Armon”-nak, reh. Háneviim 11. sz. alatt tekergetők meg.

★
NATANJA
A HOH natanjai helyesolportjának rendezésében 1959. április 5-én vasárnap este 8 órakor a Bét Chalucot (Rechov MacDonald) nagyteremben tartja egész estét betöltő önálló művészi előadást

RÓZSA MARIKA

Bevezetőt mond: GERVAI SANDOR.

A rendkívüli érdeklődésre való tekintettel meghívjuk előzetesen a következő helyeken lehet igényelni: Feldmár fűszerüzlet, Berkovits csemegeüzlet, Styl üzlet és Jagil mozi büféjében.

5719 Adár 26
1959. április 5.

Az izraeli rádió magyar adása 21.15 órakor a 33.3. 43.9. 407. 460 m-es hullámhosszon hallható. 6.30: Máj tovu. 6.35: rövid hírek. 6.37: torna. 6.47: zenélő óra. 7: hírek. 7.17: hangfelvételek. 7.45: izraeli dalok. 7.58: rövid hírek. 11: néphangverseny. 12: asszonyrovat. 12.15: hangfelvételek. 13: fuvószenekari hangverseny. 13.30: hírek. 13.45: havá menjünk este! 13.50: könnyű zene. 17: rövid hírek. 17.05: „Vidám ritmusok”. 18: ifjúsági műsor. 18.30: köznap! német nyelv. 18.35: közzene. 19: hírek. 19.20: Tanuljunk egy dalt. 19.40: zenei egyveleg. 20.30: könnyű zene nagy művészek előadásában. 21: hírek. 21.30: az izraeli fitharmonikus zenekar hangversenye. 22.15: a nemzetközi mezőgazdasági kongresszus megnyitása. 23: hírszövegezés.

Férfizsámor műsor: 18.33: Régi katonai melódia. 19.15: sporthírek. 19.30: „Ereksillag” — zeneszámok. 20: „Perpetuum mobile” — könnyű zene. 20.30: Copland: „Rodeo”. 21.15: Vidám ritmusok. 22: tánc zene.

GYELETES GYÓGYSZERTÁRAK TEL-AVIV 19-24 óráig
Geula, Allenby 10. tel. 82-275, Schorr-Tabacnik. — King Georg 54. tel. 22-983, Nordau, Ben Jehuda 183. tel. 23-583, Dr. Michlin, Allenby 112. tel. 63-253, Noga, Jaffo, tel. 81-896 (23 óráig).

1959 IV 5 Uj Kelet 7

Német televíziós film készül Martin Buber professzorral

az antiszemitizmus kérdéséről és Izraelről
Erich Ringelban, nyugat-német televíziós szakember tegnap az országba érkezett, hogy televíziós filmre vegye fel Tela Kochnak, a német „Elsőkézből” című televíziós műsor igazgatójának interjúját Martin Buber professzorral. A 45 perces műsor, amely a német antiszemitizmus kérdésével

foglalkozik a Buberrel való interjú kivül izraeli tájképeket is bemutat, valamint részleteket arról, hogyan használja fel az izraeli kormány a kárterítési pénzeket. Ringelban ugyancsak fel fogja kérni a kormány valamelyik tagját, hogy nyilatkozzék a televízió számára, de még nem biztos, hogy valamelyik miniszter hajlandó lesz-e a német közönség számára nyilatkozatot tenni.

A vallásügyi miniszter Haifa vendége

Haifa, (Az Uj Kelet tudósítójától). A haifai városi közbiztonsági bizottság vezetője péntek délután ünnepélyes fogadást rendezett a város háza dísztermében Jákov Mose Toledano televíziós-jaffai főrabbi, vallásügyi miniszter első hivatalos haifai látogatása alkalmából. A miniszter péntek délután a haifai főrabbinál tett udvariassági látogatást és péntek este a sziriai és libanoni olé templomában imádkozott. Szombaton a főrabbi látogatást tett a város különböző templomaiban és a Chen tereben Muszáf Ló-sábbát beszédet tartott. „Mit nyújtott a szefárd zsidóság Izraelnek” címen. Szombat este a szefárd templomok egyesülete rendezett fogadást a miniszternek.

Ringelban megérkezésekor kisebbfajta valutaincidentsnek került a központjába, amennyiben a Bank Leumi luddi repulotéri fiókjánál bejelentette, hogy 150 izraeli fontot hozott magával. A pénzt az egyik német banktól vette és nem tudta, hogy izraeli fontot tilos akár behozni az országba, akár kivinni. A pénzt a rendőrség elkobozta, de valószínűleg visszaszolgáltatták Ringelbannak, amikor eltávozik az országból.

von Eljáhu Kumaj (Hápoél Jád Cháná) nyerte meg 41:54 perces idővel, második Jozsef Cávári (Hápoél Eijn Gev) 42:34,4 perces idővel.

A nemzetközi munkás sportkongresszust 20 külföldi delegátus, valamint az izraeli munkás szakszervezet és sportközpont számos vezetőjének jelenlétében tegnap este ünnepélyesen nyitották meg. Jicchák Pánai, a Hápoél sportközpont főtájkára üdvözölte a megjelenteket, majd az izraeli munkásszervezet nevében Z. Hering tartott beszédet. A nemzetközi munkássport szervezetek főtájkára, Gil Deblinger, meleg hangon emlékezett meg az izraeli Hápoél sokirányú lelkes munkájáról. Az érdemi munkát ma kezdik meg; a kongresszus három napon át fogja tárgyalni a nemzetközi munkássport kérdéseit.

The Best in its class!

20 CIGARETTES
280 PRUTOT

DORON

Dupla csomagolásban

MADE BY WUBEK'S EXPERTS

ny)
ta:
tván

és össze-
om volt,

ramabb
d a pus-

n büszke
„Idenéz-
lig neki,
gszólalt:
mindjárt

nem volt
y percel
karatom
agyam-
lépések,
mal; és
rásában,
dermedt

asos sze-
ca olyan
elsuhant
élpontot,
állant fel

vekeztem
y ici-pici

gylak —
a a szo-

t keltve,
minden
maradt,
volt ez,
tettünk,
éztünk,
tünk be,
árkózza,

ját, csak
lgatásba
mielőbb
és sietve
or pará-
en, vagy
gyen.

volt az
i minta-
tam. Vi-
lak; mié
míg hir-
izgalom,
olna ige-
zer me-
e 8 nem
hirtelen
eket ne-
tett szá-
mégsem
gyenge
hibáit is
utánozni.
elekszem,
em meg-
ett volna,

z egyen-
tem min-
Amikor
: ponto-
vettem:
dve gon-
lesz az

k akasz-
atott ott,
nak közé,
fürdő lát-
Kinyitót-
a víz me-
tele, hogy
arcolnom
mi fogom
nem sze-
lött, akik
hibáit és
még lát-
stányolni

és tett-
pillantást
orr, kis-
soly soha-
apítottam
mra. Ha-
vállaimra
eg voltam
amit
begyújtot-

Moszkva támadja Izraélt a léves mozgósítási közlemény miatt

Ben Gurion az ügynek politikai célokra való kihasználása ellen — Kairó izraeli-angol összeesküvésnek minősíti a „mozgósítást”

Tel-Aviv. (Az Uj Kelet tudósítójától). — Dávid Ben Gurion miniszterelnök és hadügyminiszter éles kritikát küldött gyakorlati a mai minisztertanácsban azon politikai pártok felett, amelyek a szerda esti tartalékos mozgósítást, amit a Kol Jiszráél 9 nyelven sugárzott pártpolitikai célokra akarják felhasználni. Ben Gurion kritikája egyrészt a Mápam pártot, másrészt az ellenzéki pártok ellen irányul. Ben Gurion álláspontja ugyan az, hogy

„a mozgósítási parancs közlése körül valóban hiba történt és az ügy kivizsgálása után le fogják vonni a honzakevencit a felelőséget viselőkkel szemben. Ben Gurion szerint azonban nincs helye messzemenő politikai, vagy biztonsági következtetéseknek.

Megbízható értesülések szerint a koalíciós pártokon belül az Achdut Avodá és a progresszív párt mérsékelt álláspontot foglalnak el az ügyvel szemben, míg a Mápam közleményében arra utal, hogy nem fogadja el a hivatalos magyarázatot, amely szerint a mozgósítási parancsot tévedésből sugározták olyan formában, hogy az ilyenmórtú rüdelmet kellett belföldön és külföldön. A Mápam szerint a szociális hadjáratot megelőzően is voltak bizonyos közlemények, amelyek után az események azt igazolták, hogy a hivatalos magyarázat nem fogadható el.

Ben Gurion miniszterelnök a vizsgálóbizottság elnököi Jákov Sapira ügyvédet a kormány volt jogtanácsosát és volt Kneszet képviselőt nevezte ki. A bizottság másik két tagja, Joszef Ávidar szolgálaton kívüli tábornok, volt moszkvai nagykövét, továbbá Mose Naht ügyvéd a hadügyminisztérium jogtanácsosa.

Moszkva. (UPI). — A moszkvai rádió kommentátora kijelentette, hogy az izraeli tartalékok behívása nem volt más, mint kísérlet az Egyesült Arab Köztársaság és Izrael közötti viszály kihasználására.

Jevgenij Primakov kommentár az állította, hogy a behívás hasonlít „az 1956 évi izraeli agressziót megelőző mozgósításhoz”. Szerinte Ben Gurion miniszterelnök 12 nap előtt kijelentette, hogy „az izraeli ifjúság a jövőben is úgy fogja teljesíteni kötelezettségét, mint azt Szinájban tette”.

Az arabok közötti viszálykodás egyik az imperialista érdekekkel, amelyeket Izrael szolgál — folytatta a kommentátor, Abdul Karim Kaszom, iraki miniszterelnök felismerte a helyzetet és véget vetett az EAK elleni propagandának, a kairói és damaszkuszi rádió és sajtó azonban nem működött együtt vele ezen a téren. „Sokan kérdik, hogy mi a Szovjetunió válasza az EAK ellen irányuló izraeli fenyegetésre?” A válasz az, hogy a Szovjetunió folytatja az önálló arab államok támogatását — hangzott a moszkvai kommentátor kis sé kódos megállapítása.

Amman, (UP). — Jordánia sajtója „ellenesleges lépések” neveze a Kol Jiszráélben közzétett mozgósítási parancsot, bár tegnap közzétette az izraeli hivatalos nyilatkozatot is, amely szerint csupán három tartalékos egységnek hadgyakorlatra való behívásáról van szó. A Falasztin ezt írja: „Ez a behívási parancs is-

mét arra figyelmeztette az arabokat, hogy Izrael még mindig elsősorban ellenséggünk és az arabok közötti torzalkodás lehetővé teszi a cionista állam további fennállását”. A lap sajnálatlallal állapítja meg, hogy az arabok a belső viszályaik miatt nem tudnak fellépni Izrael ellen.”

Kairó, (UPI). — „A szíriai hadtestnek azonnali készenléte helyezése megakadályozta az izraeli-angol összeesküvés végrehajtását, amely az arab nacionalizmus ellen irányult”, — jelent a egyiptomi sajtóiroda. A szíriai tartományban álló hadtest egyrésztének a határa való kiküldése nyomkövetése az izraeli meglepetésszerű mozgósító parancsot, amelyet Anglia követelt

sére tettek közzé, hogy ezzel elvonják az Egyesült Arab Köztársaság figyelmét az iraki problémáról — folytatja a jólértékelt kairói sajtóiroda. Anglia és Izrael ilyen úton akarják támogatni Abdul Karim Kaszom kormányát, hogy ezzel aláássák az arab nacionalizmust. A terv azonban kudarcot vallott, mert az 1. hadosztály parancsnoka az izraeli mozgósítás kihirdetésekor azonnal útnak indította csapatait.

A fantáziadús kairói hírszerkesztő azzal akarja alátámasztani meséit, hogy Ben Gurion miniszterelnöknek olyan nyilatkozatot ad a szája, amely szerint „állandó összeköttetésben áll Angliával, hogy nyomást gyakoroljon az arabokra.”

A fantáziadús kairói hírszerkesztő azzal akarja alátámasztani meséit, hogy Ben Gurion miniszterelnöknek olyan nyilatkozatot ad a szája, amely szerint „állandó összeköttetésben áll Angliával, hogy nyomást gyakoroljon az arabokra.”

A belga földművelésügyi miniszter látogatása Cfáton

Cfát, (Az Uj Kelet tud.) — A ma megnyíló mezőgazdasági kongresszusra érkezett A. De Vleeschauer, belga földművelésügyi miniszter tiszteletére péntek este a cfáti Herzia szállóban Abraham Hákohe polgármester fogadást adott. Tegnap a miniszter felesége és fia, valamint L. Weizmann, az izraeli földművelésügyi minisztérium főtisztviselője kíséretében megtekintette a Gálit, majd Daganja kibucban találkozott az ott rá várakozó Kádiz Luz földművelésügyi miniszterrel. A cfáti látogatás érdekessége az volt, hogy a szálloda előtt kifüggesztett belga zászlóra a város polgárai azt hitték, hogy Elisabeth királynő érkezett és a szállodát kíváncsiskodók százai vették körül.

MOSAKODNAK, MOSAKODNAK

Lesz illitották a kfár-kászemi per vádlottjainak büntetését

Malinki büntetését 14 évre, Dáhánét és Oferét 10 évre, a közlegényeket 3 évre csökkentették

A kirját mérti katonai felbírati bíróság pénteken délelőtt hirdette ki az ítéletet a kfár kászemi vérengzés 3 elítéljének fellebbezési ügyében. A törvényszék valamennyi elítelt büntetését enyhítette. Smuel Malinki örnagy büntetését 17 évről 14-re, Gavriel Dáhán hadnagy büntetését 15 évről 10 évre, Salom Ofer örmester büntetését 15 évről 10 évre, az 5 közlegény, Machluf Harus, Eljahu Abraham, Gavriel Uliei, Albert Pachia és Edmond Nachmani büntetését pedig 7 évről 3 évre szállították le.

Az öt közlegény rövidesen szabadlábra kerül, mert 1956 novemberében történt letartóztatásuk óta már letöltötték büntetésüket, ha tekintetbe veszik, hogy jó magaviselet esetén a büntetés egyharmadrésze elengedhető.

A katonai törvényszék termét pénteken reggel fél

9 órakor zsúfolásig megtöltött közönség előtt kezdődött a 69 gépelt oldalra terjedő ítélet felolvasása. Az ítélet, amelyet M. Landau főbíró olvasott fel, kihangsúlyozza, hogy a vádlottak csak parancsot teljesítettek és nem bizonyosodott be, hogy bármelyik közülük önkéntesen adták át a parancs végrehajtásában és saját megítélésük szerint. Ugyancsak tekintetbe kell venni a színjái hadjárat idején uralkodó légkör és ha ez nem is menti fel őket a felelősség alól, feltétlen lat-baesik ez a tényező is. További enyhítő körülménynek tekinthető, hogy az elítéltek 2 és fél évet vártak, amíg elhangzott a végleges ítélet.

Az ítélet azt is megállapítja, miszerint a Kfár Kászemben kiadott parancs kétségtelenül törvényellenes volt, mert semmiféle kijárási tilalom sem indokolhat tüzelést a faluba hazatérő polgári személyekre.

Az ítélet indoklásának befejező része szerint a vérfürdőt Malinkinek az az utasítása okozta, hogy a mezőről visszatérő falubelieket egyenlően kell kezelni azokkal, akik kijárási idő után elhagyják házaikat. Ezért a felsőbíró is igazoltnak látja a gyilkosság vádját. A törvényszék elfogadta Malinki tisztársainak vallomását, minthogy nem feltételezhető, hogy szándékosan ellene vallottak volna.

Az ítélet a vezérkari főnök jóváhagyása után emelkedik jogerőre.

HIREK

— Megérkeztek a Világbank megbízottai. Pénteken az országba érkezett a Világbank két megbízottja, hogy az izraeli nemzetgazdaságot alapos tanulmányozás tárgyává tegye. A két megbízott, Raymond Goodman és Güntner Karl August Wyse, az izraeli Allami Bank igazgatója, David Horovitz meghívásának tesznek eleget, aki azt New Delhiben tolmácsolta Eugen Blancknak, a Világbank igazgatójának.

— A „KADIMAH” nyelviskola, T. A., Ben Jehuda 74. út Izraeli- és francia-kurzusok és újpánok indítását jelenti felhívásuk minden fokon, továbbá külön angol osztályokat kezdés és haladó diákoknak. Részletek és beiratkozás: d. e. 9-12, d. u. 3-9-ig.

— Uj oléno öngyilkossági kísérlete. A cfáti Kupát Cholim rendelőjének emeletéről pénteken öngyilkossági szándékkal le akart ugrani Janovits Gizella 38 éves oléno, aki három hónappal ezelőtt érkezett Romániából. A lelki depresszióban szenvedő nőt a többi betegek tartották vissza végzetes tettétől.

KIADÓK: 1-2-3-4-szobás lakások — bűjt mesutaf — havi-béres lakások és szobák. Makoleto-gazoz — galantéria. Cim: „Progress” Tel-Aviv, Jona Hánavi-u. 46. sz. (Allenby-sarok). Telefon 62214.

— Német pénzügyminiszteri főtisztviselő Izraelben. Fritz Koffe, a nyugatnémet pénzügyminisztérium vagyoni visszaszolgáltatási ügyosztályának megbízottja tegnap a külügyminisztérium vendégeként az országba érkezett. Ittélte alatt megbeszéléseket fog tartani magyarszervezőkkel és előadást fog tartani a gazdaság számára a vagyoni visszaszolgáltatás problémáiról.

Felsősz. MELLTARTÓVÁRO-NÓT keresek: Mandel-Rosenthal, Tel-Aviv, Hágese-u. 47.

— Agg házaspár öngyilkossága. A Bné Brák melletti Zichron Mairben a „Hánáá” öregotthonban öngyilkosságot követett el egy 70 éves pár. Az öregek nagy mennyiségű altatószert vettek be. Az asszony azonnal meghalt, a férfit súlyos állapotban szállították a tel-hásonméri kórházba. Állapota válságos. Mint a vizsgálat kiderítette, az öregek 19 év óta éltek együtt, anélkül, hogy megesküdtek volna. A nyomozók szerint az öngyilkosság oka minden valószínűség szerint buskomorság.

HARMADARON! Olasz gobelin és brokát kárpitozásra, függönynek és tapétázásra 7.500-ért. Belsőanyag 4.500 font. Csak Kleia üzletében, T. A., Ben Jehuda 101.

MEGBIZHATÓ, GYAKORLÓTT SZAKÁCSNÓ háztartás vezetését vállalja. „Házvezető” jelgere a kiadóba.

Bor-Westfallen

„Straf-Lager”-beliek!

Jóváteletl ügyben tanut keresek. Választ „Dachau”-hoz, Tel-Aviv, POB 1334. „No. 20036” részére kérek.

ROSMAN PALT (Bukarest) keresi volt vevője: Clobotaru Hermann. Cime: Naharia, Sikun Mem-saiti 161, c/o Lebovits.

— Meghosszabbították Sárabáni vizsgálati fogságát. A tel-avivi törvényszék pénteken elutasította a kábítószerekkereskedéssel vádolt Mír Sárabáni jaffai kávéháztulajdonos óvadék ellenében való szabadlábrahelyezési kérelmét. Mint emlékeztet, Sárabánit március 22-én tartóztatták le, azzal a váddal, hogy Eljahu Kohen volt rendőrmesterrel együtt kábítószerezéssel foglalkozott. Miután az első tíznapos vizsgálati fogság lejárt, kérte szabadlábrahelyezését. A törvényszék azon ban elutasította és a rendőrség kérelmére a vizsgálati időt további 10 nappal meghosszabbította.

— A mozgósítási parancs izgalmat keltett Svájcban is. Tegnap hosszabb külföldi utjáról hazakerkezett dr. Joszef Burg, volt postaügyi miniszter, aki az Egyesült Államokban a gyűjtőakció érdekében tevékenykedett. Dr. Burg hazajövet kiszállt Zürichben, ahol szemtanuja volt annak a pániknak, amit a Kol Jiszráél szerda esti mozgósítási parancsa a svájci zsidóság körében okozott. A hivatalos izraeli körök által adott magyarázatok végül is megnyugtatták a zsidó és nemzsidó közvéleményt egyaránt.

— Fogságban maradnak a Toto-Kat vezetői. A tel-avivi járásbíró pénteken elutasította a Toto-Kat vádlal szélhámossgal vádolt igazgatóinak, Saul és Niszim Kacinnak óvadék ellenében való szabadlábrahelyezési kérelmét. A vádlottakat április elsején tartóztatták le hét napra. A rendőrség ellenzte szabadlábrahelyezésüket, azzal az indoklással, hogy a vizsgálatot még nem fejezték be és még több személyt kell kihallgatni a hamis nyelvitástan szerepelt fiktív nevekkkel kapcsolatban.

Dr. Záhony Sichermann Lászlót keresem

Sürgősen keresem fel. ERDOS-BLITZER SZALON Tel-Aviv, Máze-u. 63.

KONFERENCIÓHOZ GÉPESZT és KEZELNANT azonnali felvesz: Welsz, Tel-Aviv, Bar Kochba 33.

— Meghalt az autóbuszban a jegyellenőr. Abraham Epstein 50 éves tel-avivi autóbussz jegyellenőr tegnap este fél 8 órakor a 4. autóbuszban munkája végzése közben hirtelen szívrohamot kapott és meghalt. A Magén David Adom állomásra szállították, ahol megállapították a beállott halált. Ugyancsak hirtelen haláleset történt tegnap háromnegyed 5-kor a tel-avivi Allenby utcai főposta épület mellett, ahol Viktor Naor 56 éves batjami lakos összeesett és a Hadaszta kórházba való szállítása közben meghalt.

A Szochnut új hivatala Beér Séván

A Szochnut alijásztály felhívja mindazokat a beér-sévaikat és környékieket, akiknek alijájával kapcsolatos információra van szükségük, akár rokonok érkezését, akár olépgyűzőket illetőleg, forduljanak a Szochnut alijásztályának új hivatalához: Kirját Hamiszráim, Daled pavillon, Beér-Séva, a rendes fogadástól idő alatt. Az új hivatal célja, hogy megkönyvitse a beér-sévaik helyzetét, akiknek a multban ilyenirányu információk kellett fordulniok.

Véres munkástüntetések Buenos Airesben

Buenos Aires. (Reuter, IFF). — Argentína fővárosában súlyos összeecsapásokra került sor, amikor peronista szakszervezetek sztrájk baléptek és a kormányépületek el vonultak, hogy tiltakozzanak szakszervezeteknek kormányfelügyelet alá való helyezése ellen. A kormány elkobozta ezeknek a szakszervezeteknek a vagyoniát is. A tömeg felgyűjtött három autót és négy villamost, majd kövekkel dobált meg a rendőrséget. A karhatalom végül könnygáz-bombákkal oszlatta fel a tömeget. Egy rendőr súlyosan, számos tüntető könnyebben megsebesült és 200 tüntetőt letartóztattak. A sztrájk hat óra hosszat megbénította a buenos-airesi gyárüzemek nagyrészét. A klengészekbe a kommunisták is bekapcsolódtak.

Még öt nap van hátra a Mifál Hápájisz sorsolásáig

- ★ Rendes sorsolás ★
- ★ Pótsorsolás ★
- ★ Lakássorsolás ★
- ★ Éjjeli repülőút sorsolása ★

E Tel-Avi
(07)
התנועה
כ"א תמוז
11 תמוז
Kli. aviv
Főszervező
A szerkesztő
S. CHON
Chadash Ltd.
(v. Schier)

Vihar
Be
a r
A viz
Jeruzsále
tudósítóját
rült a min
riadalomke
sok ügyéb
gálóbizotts
zottság sz
katonatisz
köztük a v
tályainak
baton egé
amig meg
pidala ter
sokat és
előterjeszt

Marokk
Ellentétes
Tunisz.
kó trónörö
nizba és
gyalásioia
bib Bourg
ország
és főleg A
ról. A fe
repülőteré
és a tunis
fogadták
amir trón
rokkó be
számos n
elő kisér

Kai
k
Hus
Beit
Az Arab
zottsága
csatlakoz
ponljano
Irak kó
szályról,
cionalizm
nizmus
Miután
az egy
erőfesz
szer v
„autike
tot” ho
cot va
sz EAK
békítete
zottság
eredmén
mít elna
ügy tud
fejezik
közások
Szuda
kísérléte
járásra,
sított m
sérletet,
sem vol
tulni a
Szaud
tén h
tettek
Jémento
ként eg
volt ha
foglalás
ítall el
vetséges
ban. A
tudomá
munista
de
nem
Nas
arab
kért
sal s
Los
UPI.
amerika